

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Sierpień 2021

ORZECZENIA

Zakres pojęcia "usługa restauracyjna", do której zastosowanie ma obniżona stawka VAT

W świetle wyroku TSUE z dnia 22 kwietnia 2021 r. w sprawie C-703/19 należy wskazać, że jeżeli chodzi o oferowaną przez podatnika usługę restauracyjną wewnątrz restauracji, to jeżeli konsument zdecyduje się na zakup gotowego dania na wynos, niespożycie go na miejscu, czynność ta powinna być zakwalifikowana jako dostawa towarów. Jeżeli natomiast, zdecyduje się na spożycie na miejscu będzie to usługa. Jeżeli chodzi o sprzedaż na zewnątrz placówek gastronomicznych szybkiej obsługi - sprzedaż dokonywaną przez podatnika w systemie „drive-in” i „walk-through” należy uznać za dostawę środków spożywczych. Sprzedaż w galeriach handlowych w strefach restauracyjnych będzie zależała od tego czy klient zamierza zabrać gotowe danie na wynos, czy też spożyć je na miejscu. Bardzo podobnie należy ocenić tę sytuację w przypadku dokonywania transakcji w restauracji. Czyli generalnie w przypadku spożycia na miejscu będzie to usługa, w przypadku oświadczenia o wykorzystaniu zewnętrznym będzie to dostawa. Zatem przepisy polskie, dotyczące wzajemnych relacji pomiędzy przepisami ustawy klasyfikacyjnej, należy tak interpretować, że sprzedaż dań przygotowanych według zasad w lokalach gastronomicznych szybkiej obsługi, w których podatnik udostępnia klientowi infrastrukturę umożliwiającą spożycie posiłku na miejscu, która jest zorganizowana przez niego samego lub dzielona z innymi dostawcami gotowych dań, stanowi usługę restauracyjną. Nie mniej sprzedaż w lokalach gastronomicznych szybkiej obsługi dań przygotowanych według zasad takich jak będące właśnie przedmiotem postępowania przed organami podatkowymi w tej sprawie, które klient postanawia wziąć na wynos, a nie spożyć na miejscu w ramach infrastruktury udostępnionej w tym celu przez podatnika, nie stanowi usługi restauracyjnej, lecz dostawę środków spożywczych, która może być opodatkowana obniżoną stawką VAT.

[I FSK 1290/18] wyrok NSA z dnia 30/07/2021*

Firma świadcząca prace adaptacyjne na rzecz wynajmującego nieruchomość nie jest jego podwykonawcą w rozumieniu art. 17 ust. 1h u.p.t.u.

Dokonywanie prac adaptacyjnych wynajmowanego lokalu w celu jego dostosowania do wymagań i standardów przewidzianych w umowie najmu nie wykracza poza świadczenie usługi najmu, mieści się w kategoriach powinności spoczywających na wynajmującym. Okoliczność, że koszty adaptacji lokalu zostaną w tym przypadku przerzucone w sposób pośredni bądź bezpośredni na najemcę, a także fakt, że będzie on podmiotem korzystającym przejściowo, czy też w czasie trwania umowy najmu, z efektów adaptacji, nie uprawnia do przypisywania najemcy statusu inwestora, zaś wynajmującemu przymiotu głównego wykonawcy robót budowlanych.

W takiej sytuacji to wynajmujący pozostaje inwestorem, który zlecając wykonanie robót adaptacyjnych podmiotom trzecim – wykonawcom, inwestuje w należącą do niego nieruchomości, stając się właścicielem rezultatów tych prac. Ponadto, trzeba zwrócić uwagę na konstrukcję art. 8 ust. 2a u.p.t.u. która nie przesądza roli podwykonawcy.

Stąd przepis ten nie miał znaczenia dla rozwiązania zaistniałego w sprawie problemu. Konsekwencją przyjętego stanowiska jest stwierdzenie, że rozliczenie podatku naliczonego między usługobiorcą, czyli wynajmującym i usługodawcą, czyli wykonawcami robót budowlanych powinno się odbywać na zasadach ogólnych, a nie na zasadach dotyczących rozliczania odwróconego obciążenia.

[I FSK 1759/18] wyrok NSA z dnia 29/07/2021

Przesłanki uznania, że spółka ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w kraju w świetle art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 282/201

Z orzecznictwa TSUE wynika, że w celu stwierdzenia czy mamy do czynienia z odpowiednim zapleczem personalnym i technicznym, pozwalającym przyjąć, że dany podmiot ma stałe miejsce prowadzenia działalności w danym kraju, nie ma potrzeby posiadania bezpośredniego własnego zaplecza personalnego i technicznego. Muszą być spełnione jednak pewnego rodzaju warunki. Mianowicie muszą być zawarte umowy o świadczenie usług lub umowy najmu dotyczące właśnie takiego zaplecza technicznego i personalnego, które nie podlegają rozwiązaniu w krótkim czasie. Drugi warunek to posiadanie przez zagraniczny podmiot kontroli nad tym zapleczem personalnym i technicznym oraz dysponowanie nim w sposób porównywalny do sytuacji w której zaplecze personalne i techniczne stanowiłoby wyłączną własność zagranicznego podatnika. Jak wynika z opisu stanu faktycznego, spółka włoska nie posiada w Polsce własnych pracowników, którzy wykonywaliby na jej rzecz jakiegokolwiek czynności. Spółka nabywa w Polsce usługi od spółki polskiej, które realizowane są poprzez pracowników zatrudnionych przez spółkę polską. Z treści wniosku o interpretację nie można wywnioskować, że ci pracownicy podlegają instrukcjom spółki włoskiej. W związku z tym, jeżeli nie podlegają instrukcjom ani kontroli bezpośrednio spółki włoskiej, nie możemy przyjąć, że istnieje bezpośredni nadzór nad tymi pracownikami, a to jest niezbędne do przyjęcia, że spółka włoska ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

[I FSK 660/18] wyrok NSA z dnia 29/07/2021

Kwestia wyłączenia spod opodatkowania VAT dostawy ZCP w świetle art. 19 Dyrektywy 112 – pytania prejudycjalne do TSUE

1) Czy unijne przepisy dotyczące opodatkowania VAT należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalne jest stosowanie przepisu krajowego - takiego jak art. 6 pkt 1 u.p.t.u. - wyłączającego opodatkowanie dostawy zorganizowanej części przedsiębiorstwa bez uzależnienia stosowania takiego wyłączenia od warunku, o którym mowa w art. 19 Dyrektywy 112, tj. następstwa prawnego pomiędzy zbywcą a nabywcą?

2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dla zastosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 6 pkt 1 u.p.t.u. musi dojść do przekazania wszystkich składników takiej zorganizowanej części majątku zbywcy, a zmiana w tym zakresie (w szczególności brak przejęcia umów ubezpieczenia i zarządzania zbywanym majątkiem) oznacza, że doszło do opodatkowanej dostawy towaru?

[I FSK 892/18] postanowienie NSA z dnia 27/07/2021

Kwestia oceny czy wydatki na nabycie wierzytelności własnej wniesionej do spółki w celu pokrycia kapitału stanowią koszty uzyskania przychodu z tytułu nabycia udziałów

Wykładnia systemowa u.p.d.o.p. (w brzmieniu z 2014 r.) nie pozwala na przyjęcie oceny, że powstałemu przychodowi z tytułu wkładu niepieniężnego do spółki kapitałowej nie towarzyszą jakiegokolwiek koszty jego uzyskania. Również odwołanie się do wykładni historycznej związanej z kolejnymi nowelizacjami art. 15 ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p. i z zapisem nowelizacji obowiązującej od dnia 1 stycznia 2019 r., który już wprost wskazuje na koszt z tego tytułu, ujmować należy jako zmianę o charakterze nie normatywnym, a tak naprawdę doprecyzującym. A zatem należy zgodzić się z poglądem, że kosztem uzyskania przychodu transakcji objęcia udziałów w spółce z o.o. są wierzytelności własne spółki - w wysokości udzielonej temu podmiotowi pożyczki.

[II FSK 2731/18] wyrok NSA z dnia 27/07/2021

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej będącej konsekwencją zatajonych przed spółką zmian wprowadzonych za zgodą zamawiającego przez poprzedniego usługodawcę

Odnosząc się do kwestii czy wydatek tytułem zapłaty kary umownej za opóźnienie w realizacji umowy, które powstało w znacznej mierze z winy zamawiającego usługę, można było zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów jako służący zachowaniu oraz zabezpieczeniu źródła przychodów w postaci umowy zawartej z podmiotem sektora publicznego o świadczenie usług polegających na wsparciu technicznym systemu informatycznego, należy wskazać, iż za koszty uzyskania przychodu należy uważać takie wydatki, których poniesienie przez podatnika było spowodowane racjonalnym dążeniem i obiektywną możliwością osiągnięcia przychodu (lub zachowania albo zabezpieczenia tego źródła) i które nie zostały wymienione w art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. Dokonując oceny możliwości zaliczenia danego wydatku do kosztów uzyskania przychodów za kluczowe uznać należy istnienie związku przyczynowego, który wyraża się we wpływie (bezpośrednim lub pośrednim) ponieszonego kosztu na powstanie lub zwiększenie osiąganego przychodu lub we wpływie na zachowanie albo zabezpieczenie jego źródła. Przyjąć przy tym należy, że podatnik działa i powinien działać w sposób typowy dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i dąży do osiągnięcia maksymalizacji zysku, a ponoszenie wydatków zaliczanych do kosztów podatkowych jest racjonalne gospodarczo. Do takich nie można natomiast zaliczyć definitywnych wydatków tytułem kary umownej będących konsekwencją zatajonych przed spółką zmian wprowadzonych za zgodą zamawiającego przez poprzedniego usługodawcę. Reasumując, wydatek poniesiony przez spółkę tytułem zapłaty kar umownych nie może być bowiem uznany – w okolicznościach wskazanych we wniosku – za wydatek poniesiony w celu uzyskania przychodu ani dla zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodu. Nie spełnia więc przesłanek koniecznych do zaliczenia owego wydatku do kosztów uzyskania przychodów.

[II FSK 2791/18] wyrok NSA z dnia 26/01/2021

Otrzymanie przez rolników dodatkowych produktów w związku z organizowaną akcją promocyjną stanowi sprzedaż premiową

Generalnie z rabatem towarowym mamy do czynienia wtedy, kiedy nabywca kupując określoną ilość towarów (czy towary o określonej wartości) otrzymuje dodatkowo pewną ilość tego samego towaru. Natomiast sprzedaż premiowa, to jest taka sytuacja, kiedy nabywca po osiągnięciu określonego wolumenu zakupu otrzymuje towar inny niż ten zamawiany. W przypadku analizowanej sprawy, rolnicy zakupujący produkty spółki, otrzymują możliwość wyboru różnych produktów ze strony spółki: produktów zamawianych przez rolnika, innych produktów oferowanych znajdujących się w ofercie firmy, a także towary firm obcych (np. grabie, sekatory, łopaty, odzież ochronna). Zatem, nie można w tej sytuacji mówić o rabacie towarowym.

Reasumując zgodzić należy się ze stanowiskiem organu, że nagrody przyznawane rolnikom w ramach akcji promocyjnej będą stanowić nagrody związane ze sprzedażą premii, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68 u.p.d.o.f. Przyznane nagrody będą podlegać opodatkowaniu na zasadach przewidzianych w art. 30 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.f.

[II FSK 123/19] wyrok NSA z dnia 04/08/2021

Kwestia oceny czy zakład niemieckiej spółki wykonujący na terenie Polski prace montażowe musi prowadzić księgi rachunkowe na podstawie ustawy o rachunkowości

W świetle art. 9 ust. 1 u.p.d.o.p. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości należy przyjąć, iż błędne jest stanowisko organu prowadzące do uznania, że spółka niemiecka w 2014 r. zobowiązana była prowadzić księgi rachunkowe w związku z powstaniem zakładu w Polsce. Skoro bowiem zakład przedsiębiorcy zagranicznego, który nie jest ani oddziałem, ani przedstawicielstwem w rozumieniu u.s.d.g. nie należy do grupy podmiotów objętych obowiązkiem stosowania przepisów ustawy o rachunkowości, to nie można zobowiązywać go do prowadzenia ewidencji rachunkowej. Tym samym zakład taki podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym w Polsce od dochodu wypracowanego przez ten zakład na podstawie ksiąg rachunkowych prowadzonych zgodnie z przepisami obowiązującymi spółkę zagraniczną, a więc niemieckimi.

[II FSK 2369/18] wyrok NSA z dnia 03/08/2021

Moment powstania przychodu z tytułu prowizji otrzymywanej przy udzielaniu pożyczki

Bezsporne jest, iż przychód z tytułu prowizji stanowiącej opłatę należną spółce z tytułu kosztów związanych z udzielonymi pożyczkami, stanowi przychód o którym mowa w art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p., a więc przychód związany z prowadzoną działalnością gospodarczą. Prawidłowe jest zatem stanowisko, że przychodem z tytułu prowizji z tytułu umowy pożyczki, zgodnie z zasadą wynikającą z art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. będzie przychód należny, a data jego powstania będzie tożsama z datą powstania przychodu z tytułu wykonania usługi jednorazowej, polegającej na udzieleniu pożyczki pożyczkobiorcy. Momentem powstania przychodu podatkowego w przypadku prowizji z tytułu udzielonej pożyczki - w myśl art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p. - będzie data wykonania usługi, tj. data udzielenia pożyczki przez spółkę.

Natomiast nie ma racji spółka wywodząc z faktu, że pożyczkobiorca zobowiązany jest do zapłaty prowizji w przyjętych w umowie miesięcznych okresach rozliczeniowych, że przychód z tytułu prowizji spółka powinna rozpoznawać w ostatnim dniu przyjętego miesięcznego okresu rozliczeniowego.

[II FSK 486/21] wyrok NSA z dnia 03/08/2021

Zasady rozliczenia na gruncie VAT usług świadczonych przez oddział na rzecz spółki macierzystej, która jest członkiem grupy

Istota wyroku TSUE z dnia 17 września 2014 r. w sprawie C-7/13 (Skandia America Corp. USA, filial Sverige) sprowadza się do uznania, że usługi świadczone przez podmiot trzeci na rzecz członka grupy VAT należy uznać, do celów VAT, za wykonywane nie na rzecz tego członka, lecz samej grupy VAT, do której on należy. Ze stwierdzenia tego wynika, że przynależność podmiotu do grupy VAT modyfikuje relacje dotyczące stron w ramach świadczonych usług na gruncie podatku od wartości dodanej. Akcentowane przez organ różnice w stanie faktycznym sprawy rozpatrywanej przez TSUE i w tym postępowaniu nie negują zasady wynikającej z omawianego wyroku TSUE. W przypadku utworzenia grupy podatkowej VAT, to grupa staje się podatnikiem w miejsce poszczególnych podmiotów ją tworzących. Skoro jest ona pod każdym względem porównywalna do podatnika składającego się tylko z jednej jednostki, to usługi świadczone przez podmiot trzeci na rzecz członka grupy należy uznać do celów VAT za wykonywane nie na rzecz tego członka, lecz samej grupy VAT. Nie sposób zatem zgodzić się z organem, że oddział świadczy swoje usługi wyłącznie bezpośrednio na rzecz spółki macierzystej, a nie na rzecz grupy VAT, której jest ona członkiem. Dla przedstawionej konkluzji nie ma znaczenia fakt, Polska nie implementowała regulacji określonej w art. 11 Dyrektywy 112 i na gruncie polskiego prawa nie przewidziano możliwości tworzenia grupy podatkowej dla potrzeb podatku od towarów i usług. Brak w prawie krajowym przepisów umożliwiających tworzenie grupy podatkowej VAT nie wyklucza możliwości odwoływania się do tez sformułowanych w orzecznictwie TSUE w tym zakresie. W świetle stanu faktycznego okolicznością istotną dla oceny prawidłowości stanowiska spółki jest fakt, że oddział realizuje czynności na rzecz spółki, która jest członkiem grupy VAT. Zasadne było zatem, przy dokonaniu wykładni przepisów polskiego prawa podatkowego, odwołanie się do także tych orzeczeń TSUE, które odnosiły się do transakcji, których stroną była grupa VAT. Reasumując, czynności wykonywane przez oddział zagranicznej spółki z siedzibą w Wielkiej Brytanii w istocie są świadczone nie na rzecz spółki będącej członkiem grupy VAT, lecz dla samej grupy, do której należy spółka macierzysta, gdyż grupa VAT winna być uznana za podatnika odrębnego od spółek wchodzących w jej skład.

[I FSK 2386/18] wyrok NSA z dnia 18/03/2021

Wypłacane spółce komunalnej odszkodowanie w formie zwrotu kosztów zabezpieczenia sieci wodociągowej na wpływy eksploatacji górniczej nie podlega opodatkowaniu VAT

Wypłacane spółce świadczenie pieniężne w formie zwrotu kosztów zabezpieczenia sieci w ramach zapobiegania, usuwania i naprawiania szkód górniczych nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, gdyż nie mieści się w katalogu czynności opodatkowanych wyznaczonym przez art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u.

Zwrot kosztów zabezpieczenia sieci na wpływy eksploatacji górniczej nie jest płatnością za świadczenie usługi. Jest rekompensatą za poniesione nakłady związane z zabezpieczeniem sieci na wpływy eksploatacji górniczej.

Spółka poprzez zabezpieczenie sieci zmniejsza ryzyko wystąpienia awarii spowodowanej ruchem zakładu górniczego, co w konsekwencji pozwala na swobodne dysponowanie nieruchomością. Działanie takie jest wynikiem obowiązków publicznoprawnych nałożonych m.in. na kopalnie (zakłady górnicze) a nie jest wynikiem wyłącznie cywilnoprawnej umowy pomiędzy stronami swobodnie kształtującymi zasady i warunki tejże umowy. Zgodnie z treścią art. 145 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawienia szkód (o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2 tej ustawy) stosuje się przepisy k.c. Odpowiedzialność za szkody górnicze ma charakter odpowiedzialności deliktowej, a zatem zastosowanie do niej znajdzie m.in. art. 435 § 1 k.c. Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym oraz ugodą spółka otrzymała odszkodowanie od przedsiębiorstwa górniczego (zwrot kosztów zabezpieczenia sieci wodociągowo-kanalizacyjnej) w trybie i na zasadach wynikających z ustawy - Prawo geologiczne i górnicze. W takim przypadku nie można twierdzić, że spółka wykonuje "świadczenie za wynagrodzeniem" na rzecz przedsiębiorstwa górniczego. Prace objęte ugodą a wynikające bezpośrednio z treści i wyraźnego brzmienia ustawy - Prawo geologiczne i górnicze powodują jedynie przywrócenie stanu pierwotnego (co prawda w nowej technologii, ale nielogiczne byłoby inne działanie) i zmniejszają ryzyko awarii spowodowanej ruchem zakładu górniczego.

[I FSK 1162/18] wyrok NSA z dnia 18/03/2021

Kwestia interpretacji art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. Zasady stosowania art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. odnośnie do kosztów poniesionych przed wprowadzeniem tego przepisu, a potrąconych po jego wprowadzeniu

1) Przy wprowadzeniu art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. ustawodawcy chodziło przede wszystkim o wyeliminowanie generowania sztucznych kosztów, które prowadzi do tzw. erozji bazy podatkowej. Intencją ustawodawcy było eliminowanie kosztów pozornych, czyli tych wydatków, które nie spełniają ustawowej definicji z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., gdyż nie zostały poniesione w celu osiągnięcia, zachowania przychodu lub zabezpieczenia jego źródła, lecz w celu zawyżenia wyniku finansowego jednego podmiotu powiązanego kosztem wyniku drugiego takiego podmiotu. W rzeczywistości więc art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. jest dla wyeliminowania tego typu wydatków z kręgu kosztów zbyteczny, gdyż i tak nie spełniają one definicji kosztu ze względu na brak intencji osiągnięcia przychodu (zachowania przychodu lub zabezpieczenia jego źródła). Wprowadzając do ustawy art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. ustawodawca zamierzał jednak a limine uniknąć trudnych sporów z podatnikami co do tego, czy dany wydatek był rzeczywisty, czy zmierzał tylko do zwiększenia przychodów jednego podmiotu powiązanego (często z siedzibą za granicą) oraz do zmniejszenia dochodu innego takiego podatnika (zwykle krajowego), co w praktyce występuje wyłącznie z powodu powiązań kapitałowych i personalnych pomiędzy podmiotami, i co nie jest wynikiem normalnej gry rynkowej. Można powiedzieć, że ustawodawca przyjmuje "domniemanie", że stosunki prawne i gospodarcze pomiędzy podmiotami powiązanymi, które mają za przedmiot pewne usługi niematerialne, są "podejrzane" i zmierzają zazwyczaj do sztucznej, nielegalnej erozji bazy podatkowej.

Brzmienie art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. wskazuje jednak, że ustawodawca w tym przepisie godził się także na wyeliminowanie z kręgu kosztów tych wydatków, które wcale nie są pozorne i nie stanowią konsekwencji istniejących powiązań i zależności spółek, lecz opierają się na zasadach rynkowych i mają faktyczne gospodarcze i biznesowe uzasadnienie. Eliminacja takich wydatków z kręgu kosztów jest jednak ubocznym, niezamierzonym i niepożądanym efektem ingerencji ustawodawcy w praktykę nielegalnego zaniżania podstawy opodatkowania. Dlatego wspomniana "zgoda" ustawodawcy nie jest pełna i bezwarunkowa. Ustawodawca, chcąc ograniczyć praktyczne, niekorzystne dla podatników konsekwencje wspomnianego "domniemania", zamierzał w art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. wprowadzić mechanizm pozwalający zidentyfikować transakcje realne i rynkowe oraz rozgraniczyć je od transakcji pozornych i nierynkowych. Celowościowa wykładnia art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. wydaje się jak najbardziej dopuszczalna, skoro na gruncie językowym przepis ten nie daje jednoznacznych wyników, a ponadto taka wykładnia celowościowa służy w istocie podatnikom, gdyż pozwala w większym zakresie respektować podstawową naturę podatku dochodowego, jako podatku od dochodu właśnie, czyli od różnicy pomiędzy przychodem, a rzeczywistym (nie sztucznym, nie pozornym) kosztem jego uzyskania. Nie istnieją przesłanki, które uzasadniałyby pogląd, że ustawodawca godził się bez żadnych wyjątków na zignorowanie tej natury podatku dochodowego w przypadkach, kiedy koszt podatkowy jest rzeczywiście, niewątpliwie takim kosztem, tj. kiedy nie ma charakteru pozornego, kiedy nie ma nawet ryzyka takiej pozorności, i kiedy wydatek absolutnie musiał być poniesiony, choćby nastąpiło to na rzecz podmiotu powiązanego. Skoro, jak wynikało z wniosku, opisane wydatki są niezbędne dla świadczenia usług przez spółkę, i skoro konieczny w tym zakresie zarzut został sformułowany w samej skardze, to jedyną metodą odmówienia tym wydatkom statusu kosztów podatkowych byłoby zakwestionowanie przez organ wskazanej niezbędności tych wydatków dla świadczenia usług spółki. Wymagałoby to jednak zakwestionowania faktu jawnie zadeklarowanego przez samą spółkę, co z zasadniczych powodów nie jest dopuszczalne w postępowaniu o udzielenie interpretacji indywidualnej.

2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej z 17 października 2017 r., przepisy u.p.d.o.p. w brzmieniu nadanym tą ustawą nowelizującą (czyli m.in. nowy art. 15e u.p.d.o.p.) stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2018 r. Ustawa nowelizująca nie przesądza jednoznacznie, w jaki sposób (według jakich przepisów) kwalifikować koszty uzyskania przychodów poniesione przed tą datą, które potencjalnie miały status kosztów w dacie poniesienia, choć przepis odraczał w czasie możliwość potrącenia tego kosztu, tj. wyznaczał datę potrącenia na okres już od dnia 1 stycznia 2018 r. (art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p.). Przyznana podatnikowi swoista ekspektatywa uprawnienia do uznania danego wydatku jako koszt podatkowy powinna pozostawać pod ochroną prawa, i w tym świetle należy rozstrzygać wątpliwości co do wykładni wskazanego art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej. Skoro zatem spółka ponosiła wydatki na opłaty opcyjne już przed 2018 r., ale z powodu art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p. mogłyby one zostać potrącone jako koszt dopiero począwszy od roku 2018, to ewentualne ograniczenie możliwości uznania za koszt takich wydatków rzeczywiście nie może dotyczyć opłat opcyjnych poniesionych wcześniej. Wykładnia zaprezentowana przez organ ignoruje bowiem konstytucyjną wartość, jaką jest zasada ochrony praw już skutecznie, niewadliwie nabytych, a nadto rzeczywiście prowadzi do powiększenia zakresu obowiązku podatkowego z mocą wsteczną.

Powyższa ocena ma jednak znaczenie jedynie posiłkowe, skoro niezależnie od tej oceny co do wykładni art. 4 ust. 1 ustawy nowelizującej wydatki na opłaty opcyjnie miały charakter wydatku koniecznego dla świadczenia przez spółkę usług zgodnie z przyjętym modelem biznesowym.

[III SA/WA 2452/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 16/03/2021

Przesłanki opodatkowania VAT otrzymanej przez instytut dotacji z NCBR

W świetle orzecznictwa TSUE kryterium uznania dotacji za zwiększającą obrót stanowi stwierdzenie, że dotacja jest dokonywana w celu sfinansowania konkretnej czynności podlegającej opodatkowaniu VAT. Strony inaczej jednak upatrują tę „bezpośredniość” w okolicznościach niniejszej sprawy. Zważając na okoliczności przedstawione we wniosku, należy podzielić stanowisko, że nie występuje korelacja pomiędzy ceną nabycia udziałów w prawach przez KGHM (które tu oczywiście stanowią 50% wartości kosztów kwalifikowanych), a dofinansowaniem udzielonym przez NCBR na rzecz instytutu. To dofinansowanie nie oddziałuje bezpośrednio na wartość nabywanych przez KGHM udziałów, a zatem nie podlega ono opodatkowaniu VAT.

[I FSK 1849/18] wyrok NSA z dnia 13/08/2021

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła odsetek od pożyczki udzielonej przez spółkę zagraniczną na rzecz oddziału spółki niemieckiej w Polsce

Przepisy art. 11 ust. 6 w zw. z art. 7 ust. 2 polsko-niemieckiej u.p.o. są podstawą do uznania, że w analizowanej sprawie odsetki wypłacane przez spółkę niemiecką prowadzącą zakład w Polsce na rzecz podmiotu niemieckiego powinny być opodatkowane u źródła. Skoro pożyczkodawca uzyskuje dochody w Polsce, a nie było sporne w tym stanie faktycznym, że pożyczka jest w całości wykorzystywana przez zakład działający na terenie kraju - to w związku z tym oprocentowanie, które należne jest pożyczkodawcy, musi być opodatkowane w kraju, ponieważ tu generuje przychody związane z działalnością. Państwo położenia zakładu ma prawo do opodatkowania wynagrodzenia zapłaconego za usługi wymienione w art. 21 ust. 1 u.p.d.o.p., podatkiem u źródła. Bez znaczenia dla określenia miejsca uzyskania dochodu z tytułu odsetek pozostaje fakt, czy płatność jest dokonywana przez oddział (zakład) czy przez centralę. Istotne jest natomiast, kto w ostatecznym rozrachunku pokrywa koszty odsetek, tj. czyj dochód pomniejsza koszt w postaci odsetek od pożyczek. W analizowanej sprawie, koszty z tytułu odsetek pokrywane są przez oddział, zatem, spółka jest zobowiązana do poboru podatku u źródła z tytułu odsetek od pożyczek wypłacanych przez spółkę.

[I SA/WR 599/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 13/08/2021

Kwestia wykładni pojęcia właściciela należności licencyjnych, o którym stanowi art. 12 ust. 2 polsko-meksykańskiej u.p.o.

Należy zgodzić się z poglądem sądu I instancji i stowarzyszenia, że przez właściciela, o którym mowa w art. 12 ust. 2 polsko-meksykańskiej u.p.o., należy rozumieć podmiot mający prawo do dysponowania należnościami licencyjnymi. Przy czym chodzi tu o rzeczywiste dysponowanie należnościami, a nie dysponowanie nimi jedynie w znaczeniu formalnym. Za właściciela nie można uznać więc pośrednika czy też przedstawiciela, który nie dysponuje realnym prawem do nich, nie posiada bowiem prawa do rozporządzania nimi według własnego uznania. Regulacja art. 12 ust. 2 polsko-meksykańskiej u.p.o. wprowadzona została w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, w tym tworzeniu sztucznych struktur (pośredników/agentów/zastępców) w państwach trzecich, w umowach z którymi przewidziano obniżoną stawkę podatkową lub zwolnienie z opodatkowania określonych dochodów. Powołaniu organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi takiej jak stowarzyszenie filmowców, czy mekсыkańska organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, w żaden sposób nie można przypisać celu jakim jest unikanie opodatkowania. Ponadto powołanie tego typu organizacji regulowane jest przepisami prawa i ma na celu ochronę praw autorskich i interesów twórców. Mając na uwadze szczególny status wskazanych we wniosku organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi oraz fakt, że wykładnia literalna art. 12 ust. 2 polsko-meksykańskiej u.p.o. nie prowadzi do jednoznacznego rezultatu, jako uzasadnione uznać należało odwołanie się do wykładni celowościowej i przyjąć, że spełnione zostały przesłanki przewidziane art. 12 ust. 2 ww. u.p.o. uprawniające od zastosowania obniżonej stawki podatkowej.

[II FSK 126/19] wyrok NSA z dnia 12/08/2021

Kwestia dokonania retrospektywnej zmiany zasad (polityki) rachunkowości w świetle przepisów u.p.n.i.f.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o rachunkowości i pkt III 3.7 Krajowego Standardu rachunkowości Nr 7 z dnia 13 listopada 2018 r.: retrospektywna zmiana zasad (polityki) rachunkowości, która nie dotyczy błędów popełnionych w poprzednich latach obrotowych, może zostać dokonana w stanie faktycznym uzasadniającym cel rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji jednostki poprzez bardziej jasne przedstawienie jej sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego.

[III FSK 3489/21] wyrok NSA z dnia 20/05/2021

Kwestia ustalenia przychodu z parkingu z zastosowaniem proporcji, o której mowa w art. 24b ust. 6 u.p.d.o.p. Metoda obliczenia ww. proporcji z uwzględnieniem odpłatnie udostępnionej powierzchni użytkowej parkingu

1) Skoro ustawodawca określając podatek od przychodów z budynku określił wprost jego zakres do tych części powierzchni środka trwałego będącego budynkiem, które zostały oddane do używania w całości lub w części na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej o podobnym charakterze (art. 24b ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p.), to w przypadku oddania do używania jego części (art. 24b ust. 6 u.p.d.o.p.) przychód należy określić w proporcji powierzchni oddanej do używania w całkowitej powierzchni użytkowej budynku, która mogłaby być oddana do używania na podstawie umów określonych w ust. 1 pkt 2. Inaczej mówiąc w przypadku części wspólnych, które nie podlegają oddaniu do używania na podstawie właściwej umowy, jako takie nie mogą rzutować na poziom powierzchni przeznaczony do najmu (dzierżawy i in.) w obrębie danego budynku, a tym samym wpływać na obliczenie stosownej proporcji.

2) Sposób obliczenia podatku ze środka trwałego będącego budynkiem został przedstawiony w art. 24b ust. 3 z uwzględnieniem art. 24b ust. 1, ust. 6 i ust. 9 u.p.d.o.p. Przychód stanowić będzie ustalona na pierwszy dzień każdego miesiąca wartość początkowa podlegającego opodatkowaniu środka trwałego wynikająca z prowadzonej ewidencji, a w kalkulacji należy ująć powierzchnię wynajętą także na kilka godzin w danym miesiącu, jeżeli była objęta umową najmu na pierwszy dzień miesiąca.

[I SA/GL 284/21] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 25/03/2021

Brak prawa do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u. odnośnie do usług pośrednictwa w zakresie leasingu

Skoro w art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u. (analogicznie też w art. 43 ust. 1 pkt 37 u.p.t.u.) ustawodawca, kształtując zwolnienie od opodatkowania usług udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych, wyodrębnił w ich zakresie usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych, a nie uczynił tego w art. 43 ust. 15 u.p.t.u., ograniczającym wyraźnie zakres tego zwolnienia przedmiotowego o usługi w zakresie leasingu, to prawidłowo organ interpretacyjny wywiódł, że w zakresie usług leasingu, o których mowa w tym przepisie, mieszczą się także usługi pośrednictwa w świadczeniu usług leasingu. Wykładnia tego uregulowania przedstawiona w zaskarżonej interpretacji indywidualnej - wbrew stanowisku podatnika - nie stanowi wykładni rozszerzającej, skoro proste zestawienie brzmienia przepisu art. 43 ust. 1 pkt 38 (i art. 43 ust. 1 pkt 37 u.p.t.u.) z brzmieniem przepisu art. 43 ust. 15 u.p.t.u., dokonane w ramach tego samego aktu prawnego oraz w ramach tej samej jednostki redakcyjnej (art. 43 u.p.t.u.), nie pozwala na racjonalne i logiczne odczytanie znaczenia wyłączenia przewidzianego w art. 43 ust. 15 u.p.t.u., jak tylko poprzez jego zestawienie z redakcją zwolnienia określonego w art. 43 ust. 1 pkt 38 (i art. 43 ust. 1 pkt 37 u.p.t.u.).

W redakcji zaś tego zwolnienia przewidziano wyjątek co do usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych (art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u.) oraz co do usług w świadczeniu usług pośrednictwa w zakresie usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych (art. 43 ust. 1 pkt 37 u.p.t.u.), natomiast takiego wyjątku nie przewidziano w art. 43 ust. 15 u.p.t.u., dodatkowo przecież ograniczającym możliwość korzystania z tego zwolnienia podatkowego. W konsekwencji, prawidłowo także organ uznał, że przedstawione w opisie stanu faktycznego czynności stanowią odpłatne usługi podlegające opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 u.p.t.u.

[I SA/SZ 64/21] wyrok WSA w Szczecinie z dnia 24/03/2021

Przesłanki uznania handlu bitcoinami za działalność gospodarczą na gruncie VAT

Osoba fizyczna dokonująca na przestrzeni dwóch lat stu kilkudziesięciu zleceń, których rezultatem było kilkanaście tysięcy transakcji giełdowych nabycia i zbycia bitcoinów nie prowadzi działalności gospodarczej na gruncie u.p.t.u. Tego typu czynności mieszczą się w ramach zarządu majątkiem prywatnym poprzez indywidualne inwestowanie.

[I FSK 590/18] wyrok NSA z dnia 19/08/2021

Świadczenia pracownicze należne za okres absencji pracownikom wykonującym pracę z obszarów B+R stanowią koszt kwalifikowany z art. 26e ust. 1 i ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.f.

Pojęcie "należności" użyte w art. 26e ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.f. jest pojęciem szerszym od pojęcia "przychodów". W konsekwencji w pojęciu „należności” mieszczą się również takie koszty jak świadczenia pracownicze w rozumieniu k.p., a także u.s.u.s. Zatem należności za okres absencji pracowników korzystają ze statusu kosztów kwalifikowanych, w rozumieniu art. 26e ust. 2 pkt 1 u.p.d.o.f.

[I SA/WR 456/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19/08/2021

Gmina nie może odliczyć VAT od wydatków na infrastrukturę wodociągowo-kanalizacyjną nieodpłatnie udostępnianą spółce komunalnej

Gminie nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z faktur VAT dokumentujących wydatki inwestycyjne związane z infrastrukturą wodociągowo-kanalizacyjną, która jest nieodpłatnie udostępniana przez gminę na rzecz spółki komunalnej w celu świadczenia przez spółkę opodatkowanych VAT usług z zakresu wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych.

W rozpatrywanej sprawie nie są spełnione – wskazane w art. 86 ust. 1 u.p.t.u. – przesłanki warunkujące prawo do odliczenia podatku naliczonego, tj. gmina nie działa jako podatnik VAT i wydatki związane z realizacją przedmiotowej inwestycji nie będą służyły do wykonywania przez gminę czynności opodatkowanych VAT.

[I SA/ŁD 435/21] wyrok WSA w Łodzi z dnia 18/08/2021

Gmina pobierając zaliczki na poczet opłaty adiacenckiej działa jako podatnik VAT

W zakresie czynności podejmowanych w związku z budową infrastruktury kanalizacyjnej, wykonaniu umów cywilnoprawnych zawartych z mieszkańcami gminy, gmina działa jako podatnik VAT, a wyłączenie z grona podatników na podstawie art. 15 ust. 6 u.p.t.u. nie znajduje w tej sprawie zastosowania. W konsekwencji gmina pobierając zaliczki na poczet opłaty adiacenckiej działa jako podatnik VAT.

[I FSK 399/19] wyrok NSA z dnia 18/08/2021

Kwestia interpretacji art. 46 § 2b p.p.s.a., zgodnie z którym zasady podpisywania przewidziane w § 2a dotyczą także załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego – zagadnienie na uchwałę

Czy przepis art. 46 § 2b p.p.s.a., zgodnie z którym zasady podpisywania przewidziane w § 2a dotyczą także załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego, należy rozumieć w ten sposób, że chodzi w nim o zasady przyjęte dla określonych trybów składania podpisu elektronicznego określonych w § 2a, co oznacza, że załączniki złożone w ramach podpisanego podpisem zaufanym (kwalifikowanym) dokumentu przesłanego przez platformę ePUAP należy uznać za podpisane w rozumieniu art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a., jako spełniające zasady zastosowanego trybu składania tego podpisu elektronicznego, zgodnie z którymi podpis zaufany (kwalifikowany) złożony przez profil zaufany ePUAP odnosi się do całej treści formularza wraz z załączonymi do niego plikami, a więc obejmuje także zawarte w nim załączniki?

[I FZ 92/21] postanowienie NSA z dnia 27/07/2021

Stawka 0% ma zastosowanie do drukarek i skanerów, niezależnie od tego, że urządzenia te umożliwiają także skorzystanie z innych funkcji

W świetle art. 83 ust. 1 pkt 26 lit. a w zw. z art. 83 ust. 13 w zw. z poz. 2 i 3 załącznika nr 8 do u.p.t.u., stawka 0% ma zastosowanie do drukarek i skanerów, niezależnie od tego, że urządzenia te umożliwiają także skorzystanie z innych funkcji, takich jak faksowanie czy kopiowanie.

[I FSK 571/21] wyrok NSA z dnia 07/05/2021

Kwestia stosowania art. 306 Dyrektywy 112 do konsolidatora usług hotelowych, który nabywa oraz odprzedaje usługi noclegowe innym podmiotom – pytanie prejudycjalne do TSUE

Czy art. 306 Dyrektywy 112 należy tak interpretować, że może on dotyczyć podatnika, który jest konsolidatorem usług hotelowych i nabywa oraz odsprzedaje usługi noclegowe innym podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, gdy transakcjom tym nie towarzyszą żadne inne usługi dodatkowe?

[I FSK 329/18] postanowienie NSA z dnia 26/08/2021

„Kwota różnicy ceny” oraz „rekompensata finansowa” przyznane w związku ze sprzedażą energii elektrycznej na rzecz odbiorców końcowych nie są wyłączone z przychodów na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 14 u.p.d.o.p.

Otrzymane przez spółkę energetyczną „kwota różnicy ceny” oraz „rekompensata finansowa” przyznane zgodnie z art. 7 ust. 1 i ust. 1b w zw. z art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw - nie stanowią w istocie realizacji żadnego celu publicznego. Stanowią one wyłącznie rekompensatę dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, która na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. stanowi przychód podlegający opodatkowaniu. Zatem do otrzymanych kwot nie ma zastosowania wyłączenie z art. 12 ust. 4 pkt 14 u.p.d.o.p.

[I SA/WR 526/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 26/08/2021

Kwestia uznania wdrażania nabywanych przez spółkę systemów informatycznych za prace badawczo-rozwojowe w rozumieniu art. 4a pkt 26-28 u.p.d.o.p.

Przedstawionej we wniosku działalności nie można uznać za działalność badawczo-rozwojową, skoro celem podjętych działań jest usprawnienie funkcjonowania prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Wdrożenie innowacyjnego oprogramowania, usprawniającego działalność spółki we wskazanych we wniosku obszarach oraz poprawiającego konkurencyjność spółki w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami w tej branży, nie przesądza o realizacji czynności związanych z działalnością badawczo-rozwojową.

[II FSK 138/19] wyrok NSA z dnia 25/08/2021

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odsetek oraz opłaty prolongacyjnej w związku z obowiązkiem zwrotu dofinansowania

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku gdy dotacja publiczna czy unijna, przyznana przez jednostki sektora finansów publicznych ma zostać zwrócona na podstawie art. 207 ustawy o finansach publicznych w związku z niespełnieniem określonych kryteriów – to zwrot tej dotacji i koszty jej zwrotu, czyli odsetki, opłata prolongacyjna, nie mogą być uznane za koszt uzyskania przychodu zgodnie z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. W tym przypadku, nie ma mowy o zabezpieczeniu źródeł przychodów, a także nie ma mowy o kosztach związanych z uzyskaniem przychodów. Są to raczej koszty związane ze stratą przychodu, przy czym obowiązek zwrotu wynikał z błędu samej spółki. Gdyby spółka nie zmieniła struktury właścicielskiej, nadal mogłaby korzystać z tej dotacji i nadal mogłaby ją w swoim zakresie wykorzystywać. Zmieniając strukturę właścicielską - spółka jakby godziła się z tym, że może być nakazany obowiązek zwrotu części tej dotacji. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż okoliczność, że w art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. nie ma wymienionych odsetek i opłaty prolongacyjnej nie oznacza jednocześnie, że wszystko co nie jest wymienione w katalogu zawartym w tym przepisie jest kosztem.

[I SA/BK 282/21] wyrok WSA w Białymstoku z dnia 25/08/2021

Sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia autorskiego za przeniesienie autorskich praw majątkowych jako warunek zastosowania 50% podwyższonych kosztów uzyskania przychodów

Przepis art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f., nie ustala wymogów co do sposobu określenia wynagrodzenia autorskiego. Ustawodawca pozostawił stronom stosunku pracy w tym zakresie swobodę, co jest ze wszech miar uzasadnione z uwagi na przedmiot prac twórczych, ich wynik, czas wykonywania utworu oraz organizację wewnętrzną pracodawcy. Organ interpretacyjny wskazując dodatkowy warunek w postaci adekwatności honorarium autorskiego do wartości rynkowej utworu pracowniczego nie wskazał w istocie jak ma wyglądać wartość rynkowa utworu, czym ona jest i czym się powinna charakteryzować oraz do czego ją odnosić. W przypadku tzw. utworów pracowniczych, pracodawcy zastrzegają w umowie o pracę, że honorarium za te utwory mieści się w kwocie wynagrodzenia za pracę dlatego, że wartość rynkowa pozostałych utworów mogłaby okazać się wyższa od kwoty wynagrodzenia za pracę, zaś na potrzeby stosunków pracowniczych w ogóle nie dokonuje się wyceny wartości tych utworów. Z pewnością jednak kwestia ta nie powinna podlegać ocenie z punktu widzenia możliwości zastosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodów jako pozostająca całkowicie poza zakresem art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f.

[I SA/WR 268/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 24/08/2021

Zasady opodatkowania VAT zaliczki wypłaconej na rzecz spółki na poczet nabycia nieruchomości

Ze stanu faktycznego wynika, że nabywca i spółka (sprzedawca) zawarty przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości 1 i 2. W tym samym dniu nabywca wpłacił spółce zaliczkę i tego samego dnia nabywca i spółka złożyli naczelnikowi US oświadczenie o rezygnacji ze zwolnienia z VAT planowanej sprzedaży nieruchomości 1 i wyborze opodatkowania transakcji VAT (oświadczenie to, w wyniku pomyłki, nie obejmowało nieruchomości 2). Jak wskazano, planowana sprzedaż ma nastąpić jeszcze w 2020 r., przy czym na dzień przed sprzedażą nabywca i spółka złożą oświadczenie, o którym mowa w art. 43 ust. 10 i 11 u.p.t.u., wybierając opodatkowanie VAT zarówno nieruchomości nr 1 (mimo, że w dacie otrzymania zaliczki, czyli dnia 26 września 2019 r., takie oświadczenie już zostało złożone) oraz nieruchomości nr 2 (względem której oświadczenie o wyborze opodatkowania VAT nie zostało złożone nigdy). Odnośnie do stanowiska, że zaliczka odnośnie do nieruchomości 1 nie powinna być opodatkowana, bowiem rezygnacja ze zwolnienia miała miejsce dopiero w dniu jej wypłaty, zauważyć należy, że jak wynika z art. 43 ust. 10 pkt 2 u.p.t.u., oświadczenie o rezygnacji, aby było skuteczne musi zostać złożone przed dniem dokonania dostawy budynków, budowli lub ich części. W rozpoznawanej sprawie, jak wynika z treści wniosku, złożenie oświadczenia przez strony transakcji odnośnie do nieruchomości 1 nastąpiło w dniu wpłaty zaliczki. Tym samym organ słusznie stanął na stanowisku, że w momencie wpłaty zaliczki przy jednoczesnym złożeniu oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia, strony skutecznie wyraziły wolę opodatkowania transakcji i w konsekwencji zaliczka ta w momencie jej wpłaty była opodatkowana podatkiem VAT według stawki właściwej dla przedmiotu transakcji.

Przepis art. 43 ust. 10 u.p.t.u. daje stronom (jeśli są zarejestrowanymi, czynnymi podatnikami VAT) możliwość rezygnacji ze zwolnienia i wyboru opodatkowania transakcji VAT, jeśli strony złożą naczelnikowi urzędu skarbowego, właściwemu dla nabywcy, stosowne oświadczenie w tym zakresie – przed dniem dokonania dostawy. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w stanie faktycznym sprawy. Strony transakcji przed dniem dokonania transakcji, czyli przed dniem dostawy nieruchomości opisanej we wniosku (a w dniu wpłaty zaliczki) złożyły oświadczenie o wyborze opodatkowania planowanej transakcji w zakresie nieruchomości 1. Podkreślić bowiem należy, że "dokonaniem dostawy" nie jest wpłata zaliczki a faktyczna sprzedaż budynków/budowli. Tym samym złożenie takiego oświadczenia, w dniu wypłaty zaliczki, miało miejsce przed dokonaniem transakcji, zgodnie z art. 43 ust. 10 pkt 2 u.p.t.u. i wywarło skutek wynikający z tego przepisu. Oświadczenie o rezygnacji ze zwolnienia odnosi się do transakcji dostawy (sprzedaży) nieruchomości. Nie można zatem zgodzić się z tezą, że za transakcję o której mowa w art. 43 ust. 10 pkt 2 u.p.t.u. można analogicznie uznać wypłatę zaliczki. Ponadto, o kwestii opodatkowania zaliczki decydują okoliczności istniejące w dacie jej wypłaty. Skoro w dniu wypłaty zaliczki spełnione były warunki dla opodatkowania nabywanej nieruchomości 1, gdyż w tym dniu, a przed dniem dokonania dostawy nieruchomości, strony złożyły skuteczne oświadczenie o wyborze opodatkowania, to nie sposób przyjąć, że zaliczka powinna być zwolniona z opodatkowania, skoro opodatkowaniu – zgodnie z wolą stron transakcji – podlegać będzie dostawa nieruchomości. W sprawie bez znaczenia pozostaje fakt, że strony złożyły oświadczenie w dniu wpłaty zaliczki. Istotne natomiast jest to, że oświadczenie zostało złożone przed dokonaniem dostawy nieruchomości. Tym samym brak jest podstaw do zwolnienia z opodatkowania zaliczki, którą jednoznacznie można powiązać z transakcją, co do której strony wyraziły zgodną wolę co do jej opodatkowania podatkiem VAT.

[III SA/WA 1606/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 08/04/2021

INTERPRETACJE

Dochody z kwalifikowanych praw własności intelektualnej (IP BOX). Kwalifikacja wydatków do kosztów kwalifikowanych

1) Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na wytwarzaniu, rozwijaniu, modyfikowaniu i udoskonalaniu oprogramowania. Wnioskodawca poinformował, że realizuje projekty programistyczne począwszy od etapu analizy potrzeb kontrahenta, przez projektowanie, implementację, testy, wdrożenie oraz asystę przy uruchomieniach testowych i produkcyjnych. Wybranie rozwiązań dedykowanych wyłącznie potrzebom kontrahenta lub konkretnego użytkownika, kompatybilnych z jego branżą oraz rzeczywistością jego działalności wskazuje jednoznacznie na niepowtarzalność wytworzonego programu i wyklucza zastosowanie oprogramowania dostępnego na rynku. Pracując nad wytworzeniem oprogramowania wnioskodawca nabywa, łączy, kształtuje i wykorzystuje dostępną aktualnie wiedzę i umiejętności dotyczących narzędzi informatycznych i istniejących programów w celu wytworzenia nowych zastosowań w postaci nowoczesnych i unikalnych systemów i aplikacji. W ramach działalności wnioskodawca zdobywa, poszerza i łączy interdyscyplinarną wiedzę z zakresu tworzenia oprogramowania w celu optymalizacji i dalszego rozwijania stworzonych przez niego systemów i aplikacji. Działania te prowadzone są w metodyczny sposób, czego wymaga specyfika tworzenia programu komputerowego, tj. określenie celu, jaki ma on spełniać, ustalenie sposobu dojścia do danego celu (dobór odpowiednich rozwiązań programistycznych oraz technologii), zaplanowanie prac, weryfikacja, zakończenie. Wnioskodawca bez wątplenia w ramach działalności gospodarczej prowadzi w sposób systematyczny prace twórcze w celu tworzenia nowych zastosowań przy wykorzystaniu zasobów wiedzy. Wnioskodawca zawarł także informację, że nie świadczy usług polegających na wprowadzaniu okresowych i rutynowych zmian do tworzonego programu komputerowego. W tej sytuacji należy uznać, iż przedstawione we wniosku działania wnioskodawcy spełniają definicję działalności badawczo-rozwojowej w rozumieniu art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f., gdyż są podejmowane w sposób systematyczny, mają charakter twórczy oraz podejmowane są w celu zwiększania zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań.

2) Odpłatne przeniesienie prawa autorskiego do programu komputerowego przez wnioskodawcę w ramach wykonywanych zleceń programistycznych stanowi sprzedaż kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w rozumieniu art. 30ca ust. 7 pkt 2 u.p.d.o.f., a tym samym wnioskodawca osiąga kwalifikowany dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. W konsekwencji wnioskodawca może zastosować stawkę opodatkowania 5% od dochodu osiągniętego z kwalifikowanych praw własności intelektualnej.

3) Wydatki ponoszone na zakup sprzętu elektronicznego – laptop, urządzenia mobilne, monitor, drukarka, telefon (w przypadku środków trwałych tylko do wysokości odpisów amortyzacyjnych), księgowość oraz usługi doradcze, leasing oraz eksploatację samochodu, składki na ubezpieczenie społeczne (Fundusz Pracy oraz Fundusz Solidarnościowy), usługi telekomunikacyjne, opłaty za subskrypcję oraz licencje (tylko do wysokości odpisów amortyzacyjnych), szkolenia branżowe, które wnioskodawca ponosi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów w rozumieniu art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., mogą zostać uznane za koszty do obliczenia wskaźnika, o którym mowa w art. 30ca ust. 4 w zw. z art. 30ca ust. 5 u.p.d.o.f. Natomiast za taki koszt nie może być uznany wydatek na zakup ekspresu do kawy.

[0112-KDIL2-2.4011.289.2021.2.MB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/07/2021

Kwestia opodatkowania VAT pobieranych opłat od gości hotelowych z tytułu zniszczeń, ponadnormatywnego sprzętania, zniszczenia bądź zagubienia sprzętu wypożyczonego

Kwoty należne spółce od gości hotelowych: i) z tytułu wszelkich zniszczeń, które gość hotelowy uczynił na terenie hotelu, w pokoju hotelowym, na sali konferencyjnej czy też restauracyjnej, korzystając z usług oferowanych przez spółkę; ii) z tytułu ponadnormatywnego sprzętania w pokoju po pobycie, lub w trakcie pobytu gościa hotelowego, np. gdy zabrudzi on pokój hotelowy, sprzęty znajdujące się w tym pokoju, czy też gdy pokój wymaga odświeżenia i czyszczenia w skutek zapalenia przez gościa papierosa, a pokój nie jest przeznaczony dla osoby palącej; iii) z tytułu uszkodzenia, zniszczenia bądź zagubienia przez gościa hotelowego roweru, który wypożyczony został przez niego w ramach usług oferowanych przez spółkę - nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u.; stanowią odszkodowanie i nie podlegają opodatkowaniu VAT. Zatem brak jest podstaw do dokumentowania fakturą czy paragonem wpłaconych kwot odszkodowania będących przedmiotem wniosku. Powyższe kwoty mogą być udokumentowane na podstawie innych dokumentów księgowych, w tym not księgowych. Należy jednak zaznaczyć, że nota księgowa nie jest dokumentem przewidzianym przez u.p.t.u. i jako taka nie jest objęta ich regulacją, tym samym nie określa danych, które powinna zawierać nota. Brak jest jednakże przeciwwskazań na gruncie przedmiotowych przepisów dla takiego sposobu udokumentowania. W konsekwencji, wystawiona nota, będzie pisemnym dokumentem, który w świetle regulacji prawnych umożliwi udokumentowanie pobieranych opłat od gości hotelowych stanowiących odszkodowanie za przedmiotowe czynności.

[ILPP2-2/4512-1-33/16-12/MS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/07/2021

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kary umownej za niedotrzymanie terminu realizacji umowy w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego, a następnie stanem epidemii ogłoszonym z powodu COVID-19

Z treści wniosku wynika, że w ramach działalności gospodarczej wnioskodawca wziął udział w przetargu ogłoszonym przez spółkę akcyjną. Przedmiotem zamówienia było wykonanie remontu zmechanizowanego odstoju smoły. Została podpisana umowa na jego remont. W § 2 wymienionej umowy określony został termin wykonania jako 90 dni od daty podpisania umowy. Wykonawca podpisał umowę dnia 30 listopada 2019 r., czyli deklarowany termin wykonania robót remontowych upływał dnia 18 lutego 2020 r. Pomimo dołożenia przez wnioskodawcę maksymalnej staranności nie udało się mu zakończyć prac remontowych w terminie umownym. Na opóźnienie w terminowym zakończeniu prac wpływ miał również fakt pierwszych informacji o rozprzestrzenianiu się zagrożenia epidemiologicznego. Wnioskodawca zmuszony został do prowadzenia prac przy zachowaniu reżimu sanitarnego, w tym do stworzenia rotacyjnych zespołów roboczych. Po komisyjnym odbiorze robót, dnia 15 czerwca 2020 r. spółka akcyjna wystawiła notę z tytułu opóźnienia w zakończeniu prac o 94 dni, licząc od dnia 18 lutego 2020 r. wnioskodawca mając na uwadze dotychczasową współpracę ze spółką akcyjną i możliwość dalszej współpracy, w piśmie z lipca 2020 roku przedstawił argumenty, że przyczyny opóźnienia w realizacji remontu odstoju były niezależne od niego i pomimo dołożenia maksymalnej staranności nie udało się dotrzymać umownego terminu zakończenia robót. Ponadto mając na uwadze dotychczasową współpracę oraz współpracę przyszłą zaproponował zmniejszenie obciążenia. Na przedstawioną propozycję zamawiający nie wyraził zgody. Stanowisko o naliczeniu kary umownej za przekroczenie terminu zakończenia prac remontowych zamawiający podtrzymał. Jak wynika z opisu sprawy stan zagrożenia epidemicznego, ani stan epidemii nie przyczynił się do powstania zwłoki w wykonaniu zleconej usługi, gdyż umowny termin jej wykonania przypadał na okres sprzed ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego, tj. na dzień 18 lutego 2020 r. Nie można jednak pominąć okoliczności, że ogłoszony stan zagrożenia epidemicznego, a następnie stan epidemii poprzez – jak wskazał wnioskodawca – wymóg pracy w zespołach rotacyjnych przy zachowaniu reżimu sanitarnego, niewątpliwie przyczynił się do wydłużenia zwłoki w wykonaniu prac. Na dzień ogłoszenia pandemii opóźnienie prac było kilkunastodniowe, a po wprowadzeniu zaś stanu zagrożenia epidemicznego, a później stanu epidemii przekroczenie wzrosło do 94 dni. Roboty odebrano bowiem dnia 15 czerwca 2020 r. Zasadne jest zatem przyjęcie, że w niniejszej sytuacji do kosztów uzyskania przychodów możliwym jest zaliczenie kary umownej tylko w takiej części, w jakiej kara ta powstała w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego, a następnie stanem epidemii ogłoszonym z powodu COVID-19. W związku z powyższym mając na uwadze brzmienie art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f. oraz kierując się treścią wniosku, a zwłaszcza zawartego w nim oświadczenia, że wnioskodawca ma możliwość dalszej współpracy ze spółką, należy uznać, że część zapłaconej kary umownej, tj. w wysokości proporcjonalnie przypadającej na okres od 14 marca 2020 r. do dnia wykonania usługi, może zostać zaliczona do kosztów podatkowych na podstawie art. 52zb u.p.d.o.f.

[0115-KDIT3.4011.331.2021.1.AD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/07/2021

Przesłanki zwolnienia z VAT usług świadczonych przy realizacji badania klinicznego

Jak wynika z przedstawionych okoliczności, czynności realizowane przez szpital w ramach badania klinicznego nie są niezbędne do wykonywania usług podstawowych szpitala, w zakresie opieki medycznej, służących profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia konkretnego pacjenta. Ponadto czynności objęte zakresem pytania będą faktycznie wykonywane na rzecz małoletnich pacjentów, ale czynności te będą równocześnie wykorzystywane przez badacza do zebrania danych do badania prowadzonego przez uniwersytet jako sponsora badania. Jak wskazano w opisie sprawy, do podstawowych zadań szpitala będzie należało wykonanie zleconych przez głównego badacza procedur (czynności). Nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniem, że badania nie są przeprowadzane wyłącznie dlatego, że są zlecane w ramach współpracy z uczelnią. Szpital nie otrzymuje od uniwersytetu wyłącznie refundacji poniesionych kosztów, ale wynagrodzenie. Szpital złożył ofertę po dokonaniu analizy kosztów o szerokim charakterze, bowiem na obowiązki szpitala składają się nie tylko wymierne koszty (np. koszt wykonania konkretnego badania laboratoryjnego), ale również koszty, których wymiar trudno uchwycić, na przykład obowiązek niepodejmowania decyzji o likwidacji oddziału przez okres trwania badania (okres 5 lat), aby zapewnić możliwość hospitalizacji uczestników badania. Zatem wynagrodzenie jest wypłacane z tytułu usługi świadczonej przez szpital na rzecz sponsora badania klinicznego niekomercyjnego - uniwersytetu medycznego. Mając zatem na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że opisane we wniosku usługi szpitala, wykonywane w ramach badania klinicznego niekomercyjnego nie mają bezpośredniego i rzeczywistego celu służącego profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia konkretnych pacjentów biorących udział w badaniu. Wobec powyższego, usługi świadczone przez szpital na rzecz uniwersytetu w ramach współpracy przy realizacji badania klinicznego niekomercyjnego nie będą korzystały ze zwolnienia wynikającego z art. 43 ust. 1 pkt 18 u.p.t.u., gdyż nie można uznać, że ww. czynności wykonywane przez szpital mają charakter usług opieki medycznej służących profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia.

[0113-KDIPT1-1.4012.212.2021.2.ŻR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 15/07/2021

Kwestia rezygnacji ze zwolnienia z VAT, gdy złożenie oświadczenia o wyborze opodatkowania nastąpiło w treści aktu notarialnego

Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że do dostawy nieruchomości doszło w dniu 21 listopada 2020 r., tj. w dniu podpisania aktu notarialnego, dokumentującego jej sprzedaż oraz zmiana treści umowy aktem notarialnym z dnia 25 stycznia 2021 r. Natomiast oświadczenie o wyborze opodatkowania opisanej transakcji nie zostało złożone przed dniem podpisania tego aktu notarialnego naczelnikowi US właściwemu dla nabywcy.

Tym samym należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 43 ust. 10 pkt 2 u.p.t.u., bowiem strony transakcji nie złożyły ww. oświadczenia z zachowaniem formy i terminu do jego złożenia, tj. do właściwego naczelnika US, przed dniem dokonania dostawy przedmiotowej nieruchomości, ponieważ oświadczenie zostało złożone wyłącznie w treści aktu notarialnego w dniu dokonania dostawy towaru. Zatem złożenie oświadczeń w akcie notarialnym nie uprawnia stron transakcji do skorzystania z możliwości zrezygnowania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług VAT dla dostawy nieruchomości, o którym mowa w art. 43 ust. 10 u.p.t.u.

[0111-KDIB3-1.4012.277.2021.2.AB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 15/07/2021

Prawo do zaliczenia w koszty uzyskania przychodów odpisów na fundusz inwestycyjny w przypadku założenia więcej niż jednego rachunku inwestycyjnego (w tym rachunku walutowego)

Założenie przez podatników więcej niż jednego rachunku rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1hb art. 15 u.p.d.o.p., w tym rachunku walutowego niejednokrotnie może ułatwić podmiotom prowadzenie rozliczeń realizowanych ze środków funduszu inwestycji poprzez np. wyodrębnienie ich elementów/etapów, umożliwienie rozliczenia bezpośrednio w walucie obcej. Przekazanie środków w ramach odpisu na fundusz inwestycyjny na więcej niż jeden wyodrębniony do tego celu rachunek rozliczeniowy, o którym mowa w przepisie, nie wydaje się przy tym sprzeczne z założonym celem wprowadzenia powyższej preferencji podatkowej i nadal pozostawia możliwość weryfikacji przez właściwe organy prowadzonych na tych rachunkach rozliczeń podatnika. Reasumując, fakt posiadania więcej niż jednego rachunku inwestycyjnego (w tym rachunku w walucie obcej), o ile wynikał on będzie z racjonalnego uzasadnienia, a rachunki te wyodrębnione zostaną wyłącznie na cel wskazany w ustawie - nie powinien wykluczać możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych odpisów na fundusz inwestycyjny dokonywanych na te rachunki, zgodnie z art. 15 ust. 1hb u.p.d.o.p., pod warunkiem spełnienia wszystkich wskazanych w tym przepisie wymogów.

[0111-KDIB2-1.4010.120.2021.1.AR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 15/07/2021

Ustalenie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawianych na podstawie umowy sponsoringu

W omawianej sprawie warunki uprawniające do odliczenia będą spełnione, bowiem - jak wynika z okoliczności sprawy - spółka jest zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT, a przeprowadzone świadczenia wynikające z zawartej umowy sponsoringu mają związek z czynnościami opodatkowanymi. Dodatkowo zawarcie umowy ze sponsorowanym ma na celu przede wszystkim wpłynąć na potencjalny wzrost przychodów spółki z tytułu świadczonych usług i dostaw towarów.

Ponoszone przez spółkę wydatki na promocję (reklamę) w ramach umowy sponsoringu mają przyczyniać się m.in. do rozpowszechniania informacji na temat spółki oraz świadczonych przez nią usług, a także promowania marki. Ponadto na fakturze wystawionej z tytułu zawartej umowy sponsoringu znajdować się będą pozycje dotyczące konkretnych działań w zakresie usługi reklamowej. Na tej fakturze zostanie wykazana kwota podatku VAT. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że na podstawie art. 86 ust. 1 u.p.t.u., spółce przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający z faktur wystawionych przez sponsorowanego. Reasumując, spółce będzie przysługiwać prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawianych na podstawie umowy sponsoringu.

[0112-KDIL1-2.4012.194.2021.3.PG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/07/2021

Wyplata kwoty z tytułu bezpodstawnej reklamacji jako przychód składający reklamację

Wyplata klientowi przez bank świadczeń – niezależnie od stosowanego nazewnictwa (rekompensata, odszkodowanie), niemająca oparcia o istnienie odpowiedzialności wynikającej z przepisów ustawy o usługach płatniczych oraz k.c., nie korzysta ze zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 3 u.p.d.o.f. A zatem, w opisanych we wniosku przypadkach, gdy reklamacja klienta jest uznawana przez bank za niezasadną (tj. gdy winy za wystąpienie nieprawidłowości nie można przypisać bankowi), niemniej jednak bank, w celu utrzymania dobrych relacji z klientem lub ze względu na inne szczególne okoliczności, decyduje się dokonać wypłaty rekompensaty w celu pokrycia powstałych szkód majątkowych (zwrotu poniesionych przez klienta kosztów i strat finansowych), powinna zostać wystawiona względem klienta (i właściwego dla niego urzędu skarbowego) informacja PIT-11 zgodnie z art. 42a w zw. z art. 20 u.p.d.o.f., w którym należy wykazać wypłacone środki jako przychód z innych źródeł.

[0112-KDWL.4011.89.2021.2.DK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 22/07/2021

Neutralność na gruncie CIT nieodpłatnych doładowań dokonywanych na rzecz klientów

Z opisu sprawy wynika, że spółka prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usługi telekomunikacyjnych na zasadzie prepaid (usługi przedpłacone). Klienci nabywając karty SIM i włączając się do sieci telekomunikacyjnej spółki mogą po doładowaniu środkami pieniężnymi korzystać z oferowanych usług telekomunikacyjnych. Doładowanie stanowi sprzedaż usług telekomunikacyjnych. Spółka zamierza nagradzać swoich abonentów w systemie poleceń/rekomendacji, w ramach którego abonenci za zarekomendowanie usług spółki i pozyskanie nowego klienta dla spółki będą otrzymywać bonusy wyrażone w wartościach pieniężnych do wykorzystania na doładowania.

Bonusy te, wyrażone w wartościach pieniężnych do wykorzystania na doładowania należy uznać za bonifikatę w rozumieniu art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. Spółka udzielając takiego bonusu w myśl art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. ma prawo wyłączyć z przychodu kwotę równą wartości udzielonej bonifikaty. Kwota ta nigdy nie stanie się przysporzeniem majątkowym po stronie spółki. Biorąc zatem pod uwagę powyższe, uznać należy, że doładowania z wykorzystaniem bonusu przy których abonenci nie będą mieli nic do zapłaty (cena po zastosowaniu bonusu wyniesie 0 zł) będą neutralne podatkowo. Spółka nie osiągnie w takiej sytuacji przychodu i nie będzie zobowiązana do uiszczenia CIT od kwoty odpowiadającej wartości przyznanego w tym przypadku bonusu.

[0111-KDIB2-1.4010.14.2021.4.PB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/07/2021

Kwestia korekty kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym otrzymania interpretacji lub prawomocnego wyroku sądu administracyjnego potwierdzającego prawo do ujęcia danego wydatku jako kosztu

W przedmiotowej sprawie, jak wynika z opisu stanu faktycznego/zdarzenia przysłego, bank ostrożnościowo nie zaliczył wydatków do kosztów uzyskania przychodów. Skoro tak, to wydatek taki, nie będąc kosztem uzyskania przychodu nie może być korygowany. Z tej przyczyny w przedstawionym opisie sprawy art. 15 ust. 4i u.p.d.o.p. nie znajdzie zastosowania. A zatem, w sytuacji otrzymania przez bank interpretacji indywidualnej, czy prawomocnego wyroku sądu administracyjnego, rozstrzygającego kwestię możliwości uznania określonego kosztu za koszt uzyskania przychodu, bank będzie uprawniony do jego ujęcia w kosztach roku podatkowego którego koszt ten dotyczy przy założeniu, że zobowiązanie podatkowe za ten okres nie uległo przedawnieniu.

[0111-KDIB1-2.4010.218.2021.1.SK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 20/07/2021

Opodatkowanie podatkiem „u źródła” odsetek wypłacanych w ramach struktury cash-poolingu

Spółka planuje - wraz z innymi podmiotami z grupy - przystąpić do systemu automatycznej centralizacji środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych (tzw. cash-pooling), w celu poprawy płynności finansowej grupy. Poszczególni uczestnicy lub pool leader będą rzeczywistymi właścicielami (beneficial owner) w odniesieniu do odsetek wypłacanych przez spółkę jako uczestnika w ramach struktury cash-poolingu. Należności, o których mowa we wniosku, nie będą wypłacane na rzecz uczestników, którzy mają siedzibę w krajach innych niż Polska, prowadzących w Polsce działalność poprzez zakład. Łączna kwota należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p., na rzecz tego samego podatnika, nie powinna przekroczyć kwoty, o której mowa w art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p., tj. kwoty 2.000.000 zł.

W przypadku przekroczenia limitu kwotowego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p., spełnione zostaną warunki określone w art. 26 ust. 7a-7j u.p.d.o.p. Warunki, o których mowa w art. 26 ust. 1 oraz 26 ust. 7a u.p.d.o.p., dla zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku wynikających z przepisów szczególnych lub u.p.o. zostaną spełnione. W tej sytuacji należy uznać, iż spółka powinna ustalić osobę podatnika, na rzecz którego przekazywane będą odsetki, a następnie zastosować postanowienia odpowiedniej u.p.o. tak, aby określić właściwą stawkę podatkową, czy też od tego podatku odstąpić, jeżeli dana umowa zawiera regulacje, na mocy których Polska jako państwo, w którym odsetki powstają - "państwo źródła", zrezygnowała z opodatkowania danych przychodów wobec rezydentów państwa, z którym dana umowa została zawarta. W świetle powyższego, odsetki wypłacane przez spółkę jako uczestnika w ramach struktury cash-poolingu, których rzeczywistym odbiorcą (beneficial owner) będą poszczególni uczestnicy lub pool leader będą podlegać opodatkowaniu podatkiem "u źródła" w Polsce z zastosowaniem postanowień u.p.o. zawartej z państwem, w którym siedzibę ma rzeczywisty odbiorca (beneficial owner), tj. poszczególni uczestnicy lub pool leader, pod warunkiem spełnienia określonych warunków do zastosowania postanowień u.p.o.

[0111-KDIB1-3.4010.163.2021.4.APO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 19/07/2021

Zwolnienie z VAT importu usług związanych z umowami leasingowymi

1) Jak wynika z opisu sprawy, umowa ramowa regulująca warunki sprzedaży na rzecz X DE wierzytelności z tytułu zawieranych przez X PL (wnioskodawcę), jako finansującego umów leasingu, nie nakłada na kupującego żadnych innych, dodatkowych świadczeń (poza samym obowiązkiem zapłaty ceny nabycia wierzytelności). W związku z realizacją umowy ramowej X PL będzie odpowiedzialna za zarządzanie umowami leasingu oraz ściąganie wierzytelności będących przedmiotem sprzedaży na rzecz X DE. W tym zakresie X PL będzie wykonywać m.in.: czynności zarządzania wierzytelnościami jako powiernik, ściągania wierzytelności we własnym imieniu i na rachunek X DE i prowadzenia wymaganej księgowości (np. monitorowanie zadłużenia, działania związane z egzekwowaniem należnych wierzytelności) oraz do przechowywania dokumentacji związanej z powyższymi czynnościami. W opisywanym zdarzeniu przyszłym charakter czynności wykonywanych przez X DE na rzecz X PL wskazuje, że X DE poprzez nabycie wierzytelności udziela X PL finansowania i poprawia jej płynność finansową. Umowa nie zawiera również postanowienia umożliwiającego dokonanie cesji zwrotnej wierzytelności na X PL. W związku z nabyciem wierzytelności kupujący nie będzie zatem świadczyć usług, o których mowa w art. 43 ust. 15 u.p.t.u., tj. czynności ściągania długów, w tym factoringu, usług doradztwa ani usług w zakresie leasingu. Zatem, stwierdzić należy, że świadczenie usług na podstawie umowy ramowej stanowi usługę w zakresie długów zwolnioną od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 u.p.t.u.

2) Podstawę opodatkowania z tytułu świadczenia usługi wykupu wierzytelności stanowić będzie dyskonto, tj. różnica między wartością nominalną wierzytelności, a ceną za którą zostaną one nabyte przez X DE od X PL.

[0111-KDIB3-1.4012.300.2021.2.ICZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 12/07/2021

Miejsce opodatkowania VAT sprzedaży firmie holenderskiej towaru (czosnku) zakupionego w tranzycie i przechowywanego na terytorium Holandii

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nabył czosnek od firmy holenderskiej przed odprawą celną na terytorium Holandii. Następnie - jak wskazano w opisie sprawy - ze względu na posiadane pozwolenia na przywóz czosnku wnioskodawca odprawił dla ww. firmy holenderskiej przedmiotowy towar i sprzedał czosnek ww. firmie holenderskiej na terytorium Holandii. Zatem przeniesienie prawa własności towaru na firmę holenderską nastąpiło na terytorium Holandii. Jednocześnie skoro towar od momentu zakupu do momentu sprzedaży nie był ani wysyłany ani transportowany poza terytorium Holandii to nie nastąpiło przemieszczenie towaru pomiędzy krajami. W związku z powyższym w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie art. 22 ust. 1 pkt 3 u.p.t.u. Zatem miejscem dostawy czosnku przez wnioskodawcę na rzecz firmy holenderskiej zgodnie z ww. art. 22 ust. 1 pkt 3 u.p.t.u. jest miejsce, w którym towar znajdował się w momencie dostawy, tj. terytorium Holandii. Tym samym sprzedaż firmie holenderskiej towaru (czosnku) zakupionego w tranzycie i przechowywanego na terytorium Holandii objęta wnioskiem dokonana przez wnioskodawcę nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT na terytorium Polski.

[0113-KDIPT1-2.4012.295.2021.2.MC] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 03/08/2021

Rozliczanie VAT w związku z odpłatną cesją kontraktów na świadczenie pracy tymczasowej

1) Planowana transakcja odpłatnej cesji kontraktów na świadczenie pracy tymczasowej, zawartych z pracodawcami użytkownikami, wraz z realizującymi te kontrakty pracownikami stanowi świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u. i tym samym podlega opodatkowaniu VAT. Przy czym, wskazać należy, że ustawodawca dla usługi planowanej transakcji odpłatnej cesji kontraktów na świadczenie pracy tymczasowej, zawartych z pracodawcami użytkownikami, wraz z realizującymi te kontrakty pracownikami nie przewidział zwolnienia od podatku VAT. Zatem ww. czynność jest opodatkowana VAT. Podsumowując, planowana transakcja odpłatnej cesji kontraktów na świadczenie pracy tymczasowej, zawartych z pracodawcami użytkownikami, wraz z realizującymi te kontrakty pracownikami, będzie podlegała opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u., bowiem dla tej czynności nie znajduje zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 6 pkt 1 u.p.t.u.

2) Z opisu sprawy wynika, że nabyte w wyniku planowanej transakcji prawa wynikające z kontraktów będą wykorzystywane przez kupującego do celu świadczenia usług opodatkowanych VAT (na podstawie przejętych kontraktów - dla pracodawców użytkowników). W konsekwencji kupujący - będący czynnym, zarejestrowanym podatnikiem VAT - na podstawie art. 86 ust. 1 u.p.t.u. - będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego zawartego w fakturze dokumentującej usługi polegającej na odpłatnej cesji kontraktów na świadczenie pracy tymczasowej, zawartych z pracodawcami użytkownikami, wraz z realizującymi te kontrakty pracownikami. Podsumowując, kupujący będzie uprawniony do obniżenia podatku VAT należnego o podatek VAT naliczony w związku z opisaną we wniosku transakcją. Prawo to będzie przysługiwało pod warunkiem niezastąpienia przesłanek negatywnych, o których mowa w art. 88 u.p.t.u.

[0112-KDIL1-1.4012.269.2021.1.JKU] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/07/2021

Rozliczenia CIT w związku z otrzymaniem z FGŚP świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy w SSE

1) Ogólnym celem ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych jest wprowadzenie korzystnych z punktu widzenia podatnika rozwiązań, będących odpowiedzią na trudności gospodarcze wywołane stanem epidemii COVID-19. Środki z FGŚP uzyskane w trybie art. 15g ww. ustawy, stanowią dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy. Wydatki poniesione na wynagrodzenia pracowników, zgodnie z u.p.d.o.p., mogą stanowić dla podatnika koszt uzyskania przychodów. Widoczna zatem jest celowościowa wykładnia przepisu art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., która nie uzależnia skuteczności zaliczenia jako koszt wydatku, od kolejności jego poniesienia i zwrotu. W ten sposób przy zachowaniu powyższej wykładni uzyskane środki są podatkowo neutralne dla podatnika, ma on bowiem oprócz obowiązku wykazania przychodu prawo rozliczenia jako koszt wydatków sfinansowanych z tego źródła. Dodatkowo wskazać należy, że w przypadku, gdy wynagrodzenie pracownika zostało sfinansowane ze środków FGŚP, przyznanych na podstawie art. 15g ustawy o COVID, przepisy art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p., nie znajdują zastosowania. Pojęcie wydatków niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów (o których mowa w ww. przepisach ustaw o podatkach dochodowych) należy bowiem rozumieć jako wydatki, których ustawa podatkowa nie wymienia jako dopuszczalne koszty uzyskania przychodów. Bez znaczenia pozostaje, czy podatnik dany koszt rzeczywiście ujął w swoich rozliczeniach podatkowych jako koszt uzyskania przychodów, ponieważ to ustawa podatkowa określa, które wydatki tworzą katalog dopuszczalnych kosztów uzyskania przychodów. Jeśli dany wydatek, zgodnie z przepisami ustawy, nie może stanowić kosztu uzyskania przychodów, zwrot takich wydatków nie będzie zaliczany do przychodów podatkowych. Należy zatem stwierdzić, że wyniki wykładni przepisów art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p., nie opowiadają stanom faktycznym, do których odwołuje się treść przepisu art. 15g ustawy o COVID.

W związku z powyższym, stanowisko, zgodnie z którym świadczenie na rzecz ochrony miejsc pracy otrzymane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należy kwalifikować jako niestanowiące przychodu, na gruncie art. 12 ust. 4 pkt 6a u.p.d.o.p., należy uznać za nieprawidłowe.

2) Wolny od podatku CIT jest wyłącznie dochód uzyskany z działalności gospodarczej, w zakresie określonym w zezwoleniu, prowadzonej na terenie SSE. Jeżeli dany rodzaj (przedmiot) działalności gospodarczej nie jest wymieniony w zezwoleniu, to dochód z takiej działalności nie podlega zwolnieniu. Istotne jest również podkreślenie, że ze zwolnienia nie korzystają dochody związane z działalnością na terenie strefy, bowiem ustawodawca w przepisie ustanawiającym zwolnienie świadomie użył określenia "dochody z działalności gospodarczej", a nie sformułowania "dochody związane z wykonywaniem działalności gospodarczej". Należy zatem uznać, że zwolnieniem podatkowym wskazanym w art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p., objęty jest tylko dochód wygenerowany bezpośrednio z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE, wymienionej wprost w zezwoleniu. W związku z tym, dofinansowanie wynagrodzeń pracowników nie stanowi przychodu z działalności zwolnionej z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-3.4010.158.2021.1.MBD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 27/07/2021

Kwestia obowiązków płatnika z tytułu nagród w akcjach marketingowych, akcjach promocyjnych, loteriach w przypadku gdy uczestnikami są przedsiębiorcy będący podatnikami podatku CIT

Przepisy u.p.d.o.p. jedynie w art. 26 przewidują obowiązki płatnika wobec urzędu skarbowego i podatnika związane z dokonywaniem wypłat należności z tytułów ściśle określonych w tym artykule. Nie ulega wątpliwości, że wydanie nagród w akcjach promocyjnych, konkursach, o których mowa we wniosku skierowanych do przedsiębiorców (będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych) nie są objęte zakresem tego przepisu. Oznacza to tym samym, że spółka nie jest zobowiązana do pobrania i zapłaty podatku dochodowego od osób prawnych w związku z organizowanymi akcjami marketingowymi, o których mowa we wniosku skierowanymi do przedsiębiorców (będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych) oraz do sporządzania informacji podatkowych w tym zakresie. Reasumując, z tytułu wydania nagród w akcjach promocyjnych, konkursach, loteriach promocyjnych, o których mowa we wniosku na rzecz podmiotów będących podatnikami CIT w związku z organizowanymi na zlecenie klientów akcjami marketingowymi, na spółce nie ciąży obowiązek płatnika podatku dochodowego od osób prawnych. Spółka nie jest zobowiązana do poboru podatku z tytułu nagród wydanych ww. podmiotom.

[0111-KDIB1-1.4010.190.2021.3.SG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 26/07/2021

Zasady rozliczenia na gruncie VAT zwiększenia wynagrodzenia za usługi z mocą wsteczną

1) W sytuacji, gdy w trakcie roku w związku z podpisaniem aneksów do umów o świadczenie usług ochrony doszło do zwiększenia wynagrodzenia spółki za te usługi z mocą obowiązującą od początku danego roku, konieczne jest skorygowanie zapisów znajdujących się na pierwotnych fakturach dokumentujących te usługi w taki sposób, aby wartości na nich wykazane odpowiadały rzeczywistej kwocie sprzedaży. W tym przypadku zastosowanie znajdzie art. 106j ust. 1 pkt 5 u.p.t.u., który wprost łączy obowiązek wystawienia faktury korygującej do faktury z faktem podwyższenia ceny po jej wystawieniu.

2) Faktury korygujące wystawione do faktur pierwotnych w związku z podpisaniem aneksów do umów zwiększających wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług ochrony od początku danego roku nie powinny być ujęte w ewidencji i deklaracji VAT z mocą wsteczną, tj. w miesiącach, w których zostały ujęte faktury pierwotne, lecz na bieżąco, tj. w miesiącach, w których zostały podpisane aneksy i wystawione faktury korygujące.

3) Wprowadzenie przez spółkę zapisu umownego, zgodnie z którym w przypadku podpisania aneksu zwiększającego wynagrodzenie już w nowym roku, zwiększeniu uległoby wynagrodzenie za miesiąc podpisania aneksu (o różnicę pomiędzy wynagrodzeniem naliczonym po starych oraz nowych stawkach poczynając od początku danego roku) nie zmieni zasad korygowania podatku VAT przewidzianych w art. 29a ust. 17 u.p.t.u. Wbrew twierdzeniom spółki, będzie ona miała obowiązek wystawienia faktur korygujących w opisanej we wniosku sytuacji. Przyjęcie zaproponowanego przez wnioskodawcę rozwiązania powoduje, że należne wynagrodzenie nie jest zafakturowane za miesiące, za które jest należne (tj. doliczone do odpowiednich okresów rozliczeniowych), lecz w okresie późniejszym - miesiącu podpisania aneksu w kwocie będącej różnicą pomiędzy wynagrodzeniem naliczonym po starych oraz nowych stawkach poczynając od początku danego roku. Wystawiona w miesiącu podpisania aneksu faktura nie odzwierciedlałaby rzeczywistych danych - dokumentowałaby również obrót z tytułu czynności wykonanych w miesiącach poprzedzających ten miesiąc. Natomiast jak wynika z opisu sprawy, podpisane aneksy do umów dotyczą zwiększenia wynagrodzenia (nowych stawek) obowiązujących od początku nowego roku. Ponadto, jak wskazał wnioskodawca, wynagrodzenie jest naliczane w systemie miesięcznym, tj. właściwa faktura VAT jest wystawiana w miesiącu następującym po miesiącu, w którym była wykonywana usługa. Oznacza to, że uregulowane aneksem podwyższenie wynagrodzenia dotyczy wcześniejszych okresów rozliczeniowych i powinno być udokumentowane, stosownie do art. 106j ust. 1 pkt 4 u.p.t.u., poprzez wystawienie faktur korygujących do faktur pierwotnych wystawionych za te okresy. Jak bowiem wskazano, faktury korygujące są specyficznym rodzajem faktur. Celem ich wystawienia jest doprowadzenie faktury pierwotnej do stanu odpowiadającego rzeczywistości. Wystawia się je w celu udokumentowania ostatecznej wielkości sprzedaży w danym okresie rozliczeniowym. Faktura korygująca wystawiana jest w celu podania właściwych, prawidłowych i zgodnych z rzeczywistością kwot i innych danych, decydujących o rzetelności wystawionego dokumentu.

4) Faktura wystawiona za miesiąc podpisania aneksu, na której zostanie ujęte wynagrodzenie zwiększone o różnicę pomiędzy wynagrodzeniem naliczonym po "starych" oraz "nowych" stawkach poczynając od początku danego roku, nie będzie odzwierciedlać rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Skoro zatem wnioskodawca zobowiązany jest do wystawienia faktur korygujących do faktur pierwotnych odnoszących się do wcześniejszych okresów miesięcznych, to nie wystąpi obowiązek wykazania powiększonego wynagrodzenia w fakturze dokumentującej świadczenie usług ochrony za miesiąc podpisania aneksu do umowy, jak również w ewidencji VAT oraz deklaracji VAT za okres wystawiania tej faktury.

[0114-KDIP4-1.4012.251.2021.1.RMA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/07/2021

Zasady rozliczania na gruncie u.p.d.o.p. nabycia i sprzedaży kryptowalut

1) Jak wynika z opisu sprawy, spółka aktualnie zajmuje się wyłącznie działalnością polegającą na tzw. kopaniu (pozyskiwaniu) waluty wirtualnej (ang. mining) metodą "Proof of Work" przy użyciu urządzeń elektronicznych. Waluta wirtualna nabyta w wyniku kopania może być wymieniana na inne waluty wirtualne lub na waluty tradycyjne (tzw. FIATy). Zgodzić się należy ze spółką, że w przypadku odpłatnego zbycia bądź wymiany przez nią waluty wirtualnej na walutę tradycyjną po stronie spółki powstanie przychód z tytułu zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7d ust. 1 pkt 6 lit. f u.p.d.o.p. Nie można jednak zgodzić się ze spółką, że przychód z tytułu zysków kapitałowych powstanie również w przypadku wymiany wykopanej waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną, bowiem zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 27 u.p.d.o.p., do przychodów nie zalicza się wartości waluty wirtualnej otrzymanej w zamian za inną walutę wirtualną.

2) Zgodnie z opisem stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego, spółka ponosi/będzie ponosiła następujące wydatki w związku z nabyciem pierwotnym kryptowaluty: nabycie urządzeń do kopania kryptowalut lub komponentów do takich urządzeń niezależnie od ich wartości, wydatki poniesione na nabycie energii elektrycznej wykorzystywanej do zasilania tych urządzeń, wydatki poniesione na najem lokalu, wynagrodzenia współpracowników wypłacane na podstawie umowy zlecenie, umowy o dzieło lub w ramach B2B a dotyczące wyłącznie prac, usług i czynności bezpośrednio związanych z obsługą koparek kryptowalutowych pod kątem technicznym i programistycznym. Stwierdzić należy, że ww. wydatków poniesionych przez spółkę nie można uznać za wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej, o których mowa w art. 15 ust. 11 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f u.p.d.o.p. Spółka nie nabywa waluty wirtualnej od innego podmiotu, lecz dokonuje jej pierwotnego wydobywania, zbliżonego do wytworzenia. Wykopana waluta wirtualna nie była nigdy wcześniej przedmiotem obrotu, ponieważ nie istniała. Powyższych wydatków nie można zatem bezpośrednio powiązać z nabyciem waluty wirtualnej. Wskazane we wniosku wydatki ponoszone w związku z "wykopaniem" waluty wirtualnej nie będą w omawianym przypadku obniżały podstawy opodatkowania, obliczanej według ww. zasad, gdyż - jak wskazano powyżej - wydatki te nie stanowią kosztów, o których mowa w art. 15 ust. 11 u.p.d.o.p.

3) Wydatki ponoszone przez spółkę w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, takie jak koszty najmu lokalu, koszty obsługi księgowej, koszt obsługi rachunku bankowego, koszty wynagrodzeń członków zarządu, koszty wynagrodzeń współpracowników wypłacane na podstawie umowy zlecenie, umowy o dzieło lub w ramach B2B, nie mogą być uznane za wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej, o których mowa w art. 15 ust. 11 u.p.d.o.p., bowiem jak to zostało wskazane powyżej, wydatki te kwalifikowane są do kosztów pośrednich. Tym samym nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów ze źródła, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Skoro wydatki poniesione przez spółkę z ww. tytułu nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów, to tym samym w sprawie nie znajdzie zastosowania art. 15 ust. 2 i 2b u.p.d.o.p., w związku z czym nie jest możliwe przypisanie na podstawie ww. przepisów kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami (opisanych powyżej) do działalności z zysków kapitałowych i tym samym zaliczenia ich w koszty uzyskania przychodów.

4) Wprowadzony przez ustawodawcę tzw. klucz przychodowy znajduje zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy nie jest możliwe ustalenie kosztów uzyskania przypadających na poszczególne źródła. W niniejszej sprawie, kosztami uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 11 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f u.p.d.o.p., mogą być tylko koszty bezpośrednio związane z nabyciem waluty wirtualnej, a wydatki, które ponosi spółka nie są kosztami bezpośrednio związanymi z nabyciem waluty wirtualnej, w konsekwencji nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów, a tym samym w powyższym zakresie metoda alokacji zgodnie z kluczem przychodowym nie znajdzie zastosowania, w stosunku do dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży kryptowaluty. Natomiast w przypadku uzyskiwania przez spółkę przychodów z innej działalności tj. klasyfikowanej do przychodów z innych źródeł, pośrednie koszty uzyskania przychodów będą stanowić dla spółki koszty uzyskania przychodów przy zastosowaniu klucza przychodowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 w zw. z ust. 2b u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-1.4010.196.2021.1.BK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 23/07/2021

Skutki podatkowe w PIT odpłatnego zbycia akcji/obligacji otrzymanych w związku z likwidacją spółki jawnej

Z opisu sprawy wynika, że likwidacja spółki jawnej nastąpiła w dniu 17 stycznia 2019 r., natomiast przewidywana sprzedaż akcji/obligacji nastąpi w 2021 r. Należy stwierdzić, że jeżeli odpłatne zbycie akcji/obligacji otrzymanych przez wnioskodawcę w wyniku likwidacji spółki jawnej nastąpi przed upływem sześciu lat, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja tej spółki, to po stronie wnioskodawcy powstanie przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej, stosownie do art. 14 ust. 2 pkt 17 lit. b u.p.d.o.f. Dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia akcji/obligacji otrzymanych w związku z likwidacją spółki jawnej (spółki osobowej) zastosowanie znajdzie art. 24 ust. 3d u.p.d.o.f. Jednocześnie z wniosku wynika, że akcje/obligacje otrzymane w związku z likwidacją spółki jawnej były uprzednio nabyte przez spółkę z o.o., poprzednika prawnego spółki jawnej w drodze ich zakupu od podmiotu trzeciego.

Nie były zatem przedmiotem wkładu niepieniężnego do spółki jawnej. Tym samym nie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 22 ust. 8a u.p.d.o.f. Zatem, dochód z odpłatnego zbycia akcji/obligacji, otrzymanych w wyniku likwidacji spółki jawnej, należy ustalić jako różnicę między przychodem uzyskanym z ich odpłatnego zbycia a wydatkami poniesionymi na ich nabycie przez spółkę z o.o., niezaliczonymi w jakiegokolwiek formie do kosztów uzyskania przychodów przez wspólnika lub spółkę. Reasumując, wnioskodawca jest uprawniony do ustalenia dochodu z tytułu odpłatnego zbycia akcji/obligacji, które otrzymał w związku z likwidacją spółki jawnej powstałej z przekształcenia spółki z o.o. poprzez pomniejszenie uzyskanego przychodu o wydatki na nabycie tych akcji/obligacji poniesione przez spółkę z o.o. poprzednika prawnego spółki jawnej, niezaliczone w jakiegokolwiek formie do kosztów uzyskania przychodów przez wspólnika lub spółkę.

[0113-KDIPT2-3.4011.385.2021.3.RR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/08/2021

Przeniesienie prawa własności nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu z tytułu cesji wierzytelności stanowi odpłatne zbycie nieruchomości i skutkuje obowiązkiem zapłaty CIT

W aktualnym stanie prawnym uregulowanie zobowiązania bądź części zobowiązania spółki poprzez wykonanie świadczenia niepieniężnego powoduje wystąpienie przychodu po stronie spółki, bowiem w art. 14a u.p.d.o.p. wprost wskazano, że podlegają mu w szczególności zobowiązania z tytułu zaciągniętej pożyczki (kredytu), dywidendy, umorzenia albo zbycia w celu umorzenia udziałów bądź akcji. W analizowanej sprawie wnioskodawca w zamian za przeniesienie na rzecz swojego wierzyciela (spółki akcyjnej) prawa własności nieruchomości otrzyma świadczenie wzajemne polegające na zwolnieniu z ciążącego na nim długu. Zwolnienie z długu ma więc w niniejszej sytuacji dla wnioskodawcy określoną wartość majątkową, gdyż w jego wyniku przestał być zobowiązany wobec swojego wierzyciela do zapłaty określonej kwoty pieniężnej. Wartość długu, z którego wnioskodawca zostanie zwolniony w zamian za przeniesienie prawa własności nieruchomości jest wobec tego dla wnioskodawcy wynagrodzeniem za przeniesienie ww. prawa własności, a więc i przychodem podatkowym. Wobec powyższego uznać należy, że dla wnioskodawcy czynność przeniesienia praw własności do nieruchomości celem zwolnienia się z obowiązku zapłaty długu na rzecz spółki akcyjnej stanowi formę odpłatnego zbycia. Zatem u wnioskodawcy przeniesienie prawa własności nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu z tytułu ww. cesji prowadzi to do powstania przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. Powyższy wniosek wynika wprost z brzmienia art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-1.4010.176.2021.4.ŚS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/08/2021

Kwestia oceny czy prace nad projektem badawczym, stanowią działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f. Kwalifikacja wydatków do kosztów kwalifikowanych

1) Opisane we wniosku prace nad projektem badawczym, stanowią działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 5a pkt 38 u.p.d.o.f., ponieważ są podejmowane w sposób systematyczny w celu pozyskania i zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania tej wiedzy do tworzenia nowych produktów lub wprowadzenia znacznych ulepszeń w już istniejących produktach.

2) Koszty ponoszone przez wnioskodawcę na realizację prac B+R, opisane w stanie faktycznym jako koszty B+R (tj. koszty nabycia materiałów w fazie badań przemysłowych - elementy do budowy konstrukcji, piana izolacyjna, kable, złącza, śruby, koszty nabycia aparatury i sprzętu w fazie badań przemysłowych - generator przeciwprądu, bieżnia podwodna, koszty nabycia materiałów w fazie prac rozwojowych, koszt zlecenia części badań na podstawie umowy w fazie badań przemysłowych - badania dotyczą zagadnień technologicznych możliwości powiększenia obiektu oraz projektu i budowy szkieletu konstrukcji produktu, koszt zlecenia części badań na podstawie umowy w fazie prac rozwojowych (badania dotyczą stworzenia ostatecznego rozwiązania powiększania obiektu oraz budowy wybranej koncepcji szkieletu konstrukcji produktu), wynagrodzenia pracowników wnioskodawcy za czas pracy przy tworzeniu prototypu obiektu modułowego - głównie prace wykończeniowe) stanowią koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 26e u.p.d.o.f., oprócz kosztów wynagrodzeń dla konstruktorów specjalistów działających w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, ponieważ wynagrodzenia podmiotów świadczących usługi w ramach prowadzonych przez siebie działalności gospodarczych nie zostały wymienione w zamkniętym katalogu kosztów kwalifikowanych wskazanym w art. 26e ust. 2 i 3 u.p.d.o.f.

[0113-KDIPT2-1.4011.451.2021.2.AP] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 06/08/2021

Skutki podatkowe w VAT wręczenia prezentów pracownikom i współpracownikom

Ze względu przedstawiony stan faktyczny, z którego wynika, że zakupy prezentów przekazywanych w ramach gratulacji pracownikom i współpracownikom z tytułu różnych okazji finansowane przez wnioskodawcę ze środków obrotowych, będą służyły głównie im celom prywatnym, stwierdzić należy, że podatek naliczony wynikający z faktur dokumentujących poniesione wydatki nie będzie podlegał odliczeniu od podatku należnego, gdyż nie zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 86 ust. 1 u.p.t.u. Zatem przekazanie prezentów nie wypełnia przesłanek zawartych ani w art. 7 ust. 2 pkt 2 u.p.t.u, ani w art. 8 ust. 2 u.p.t.u, a tym samym nie może być uznane za dostawę towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u., a więc za czynność podlegającą opodatkowaniu VAT. Natomiast przekazanie gratyfikacji pieniężnych i bonów różnego przeznaczenia, jak i punktów na platformie kafejnej nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu, zatem wnioskodawca również nie ma możliwości odliczenia podatku VAT.

[0112-KDIL3.4012.111.2021.5.MS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 05/08/2021

Moment potrącalności kosztów bezpośrednich poniesionych po upływie roku lub więcej lat od końca roku podatkowego, w którym spółka osiągnęła i zadeklarowała przychód związany z tymi kosztami

Koszty bezpośrednio związane z uzyskaniem przez spółkę przychodem, poniesione po upływie jednego roku lub więcej lat od końca roku podatkowego, w którym spółka osiągnęła i zadeklarowała przychód związany z tymi kosztami, tj. odnoszące się do danego roku podatkowego, a ponoszone po dniu, o którym mowa w art. 15 ust. 4b u.p.d.o.p., w szczególności koszty ponoszone w kolejnych latach podatkowych, będą stanowiły koszty uzyskania przychodu potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, w którym osiągnięto przychód, tj. w roku poniesienia tych kosztów. W związku z powyższym, stanowisko spółki, że koszty związane bezpośrednio z przychodami z tytułu świadczenia usług i udokumentowane fakturami lub innymi dokumentami otrzymanymi przez spółkę po upływie jednego roku lub więcej lat od końca roku podatkowego, w którym spółka zadeklarowała odpowiadające tym kosztom przychody, powinny być potrącalne na bieżąco w roku ich poniesienia, tj. w roku podatkowym, w którym spółka zaksięgowwała w księgach na koncie zobowiązań otrzymane faktury lub inne dokumenty dokumentujące poniesienie kosztu należy uznać za prawidłowe.

[0111-KDIB1-2.4010.224.2021.1.SK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/07/2021

Obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w Polsce z tytułu zatrudnienia pracownika (obywatela polskiego) do pracy na terytorium Republiki Białorusi

Obowiązkiem ubezpieczeń społecznych w Polsce objęci są wszyscy obywatele polscy posiadający tytuł do ubezpieczeń na obszarze Polski ale również obywatele polscy zatrudnieni przez polskie podmioty za granicą. Obowiązek ubezpieczeń może być wyłączony na mocy umowy międzynarodowej, której Polska jest stroną, zaś Polska nie ma zawartej z Białorusią umowy o zabezpieczeniu społecznym. Oznacza to, że pracownik pozostanie w polskim systemie ubezpieczeń, jeżeli podczas pracy na terenie państwa trzeciego nadal będzie trwał stosunek pracy z polskim pracodawcą. Istotnym w tej sprawie jest jedynie fakt, że umowa o pracę będzie zawarta przez polskiego obywatela z polskim pracodawcą, który wypłaca mu wynagrodzenie za świadczoną pracę. W związku z czym z tytułu zawartej umowy o pracę na warunkach przedstawionych we wniosku zaistnieje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne do polskiego systemu zabezpieczenia społecznego.

[DI/100000/43/477/2021] decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z dnia 06/08/2021

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu sprzedaży ochrony serwisowej

Z okoliczności przedstawionych we wniosku wynika, że spółka świadczy na rzecz swoich klientów usługi ochrony serwisowej. Z tytułu sprzedaży pakietów spółka pobiera wynagrodzenie w formie jednorazowej zapłaty, płatne z góry. Z dniem podpisania umowy konserwacyjnej wystawia fakturę VAT na całość usługi objętej niniejszą umową (płatność następuje z góry). Powyższe powoduje, że dla świadczonych usług polegających na sprzedaży konserwacji prewencyjnej nie znajdzie zastosowania umowne określenie wykonania usługi wskazane przez ustawodawcę w art. 19a ust. 3 u.p.t.u., ponieważ świadczone usługi nie będą miały charakteru usług wykonywanych w sposób ciągły. Ponieważ za świadczenie usługi polegającej na sprzedaży usługi konserwacji precyzyjnej jest pobierana jednorazowa płatność za cały okres konserwacji, dla ustalenia momentu powstania obowiązku podatkowego, zastosowania nie znajdzie również art. 19a ust. 2 u.p.t.u. W konsekwencji, obowiązek podatkowy dla wykonywanych przez spółkę usług powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1 u.p.t.u. z chwilą wykonania usługi, tj. z chwilą podpisania umowy konserwacji prewencyjnej, za którą jest pobierana płatność jednorazowo z góry. Opłata za świadczone przez spółkę usługi, jest fakturowana w ujęciu rocznym z wyprzedzeniem, a płatność zostanie uiszczona bezpośrednio po otrzymaniu faktury. Oznacza to, że w opisanym stanie faktycznym, nie występuje sytuacja, o której mowa w art. 19a ust. 8 u.p.t.u., gdyż opis sprawy wskazuje, że płatność/zapłata za świadczone przez spółkę usługi uiszczana jest po wykonaniu usługi polegającej na sprzedaży prawa do usług konserwacji prewencyjnej (dzień podpisania umowy), kiedy to klient nabywa również prawo do uzyskania specjalnego rabatu w zakresie opłat serwisowych oraz zakupu części zamiennych.

[0111-KDIB3-1.4012.374.2021.2.MSO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 19/08/2021

Podstawa opodatkowania VAT dla sprzedaży lokalu wraz z dodatkową opłatą

Podstawą opodatkowania transakcji dostawy lokalu mieszkalnego jest wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną przez gminę od nabywcy z tytułu sprzedaży lokalu mieszkalnego, zatem opłata stanowiąca 100% środków finansowych, wydatkowych z budżetu gminy na remont lokalu oraz remont części wspólnych budynku za okres 36 miesięcy poprzedzających dzień sprzedaży lokalu, ustalona dla danego nabywcy lokalu i wliczona w cenę zbywanego lokalu mieszkalnego będzie stanowić element podstawy opodatkowania dla dostawy lokalu zgodnie z art. 29a ust. 1 u.p.t.u.

[0112-KDIL1-3.4012.274.2021.1.KK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/08/2021

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty odsetek naliczonych przeniesionych do banku hipotecznego w ramach odpłatnego zbycia portfela kredytowego

Spółka będzie mogła zaliczyć kwotę odsetek do kosztów uzyskania przychodów stosownie do art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., w momencie odpłatnego zbycia portfela wierzytelności kredytowych. Jednocześnie, wydatki te nie będą wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p., w szczególności pkt 11 tego przepisu.

[0111-KDIB1-3.4010.334.2017.8.MBD] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/08/2021

Kwestia wnioskowania o zwrot różnicy podatku w terminie 60 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej w przypadku wykazania w deklaracji VAT po stronie VAT należnego wyłącznie importu usług

Jeżeli, jak wskazano we wniosku, w składanych deklaracjach VAT, po stronie podatku VAT należnego, spółka wykaże jedynie podatek należny z tytułu importu usług, to należy przyjąć, że w okresie rozliczeniowym, którego dotyczy ta deklaracja, spółka nie wykonała żadnych czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. W konsekwencji, we wskazanych okolicznościach spółka będzie miała prawo do wykazania zwrotu kwoty podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, w trybie przewidzianym przepisem art. 87 ust. 5a u.p.t.u. Przy czym termin ten może ulec skróceniu do 60 dni na sporządzony na piśmie wniosek podatnika, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe.

[0111-KDIB3-1.4012.412.2021.2.WN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/08/2021

Zapłata równowartości sumy gwarancyjnej na rzecz gwaranta (ubezpieczyciela), wypłacona z tytułu rękojmi i mająca za zadanie pokrycie kosztów wykonawstwa zastępczego zamawiającego, może zostać zaliczona do kosztów uzyskania

Spółka jest uprawniona do zaliczenia w poczet kosztów podatkowych dokonanej przez siebie zapłaty równowartości sumy gwarancyjnej odzwierciedlającej koszty wykonawstwa zastępczego napraw gwarancyjnych (usunięcia wad), które Spółka musiałaby ponieść, aby samodzielnie dokonała odpowiednich prac naprawczych w ramach gwarancji jakości i rękojmi. W szczególności, że zarówno samo udzielenie gwarancji, jak i powstawanie wad, a w konsekwencji konieczność ich naprawy jest nieodzownym elementem działalności gospodarczej w zakresie realizacji robót budowlanych i bezsprzecznie ma związek z prowadzoną działalnością gospodarczą i osiąganymi przychodami.

[0111-KDIB2-1.4010.190.2021] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 16/08/2021

Podatek u źródła z tytułu wynagrodzenia przedstawiciela handlowego

1) Czynności wykonywane przez przedstawicieli handlowych, tj. usługi polegające na organizowaniu sprzedaży produktów na określonym terenie, prezentowaniu produktów, przekazywaniu informacji o warunkach rynkowych, o cenach, o relacjach z klientami, negocjowaniu w imieniu spółki warunków umów z klientami są podobne do usług reklamowych, usług badania rynku oraz usług doradczych (noszą cechy odpowiadające usługom o charakterze podobnym do powołanych usług). Na pewno te charakterystyczne elementy przeważają w zawieranej przez spółkę "umowie pośrednictwa". Jakkolwiek powyższa umowa pośrednictwa posiada elementy charakterystyczne dla świadczeń innych niż reklamowe, badania rynku czy doradcze, to cechy charakterystyczne dla świadczeń reklamowych, badania rynku oraz doradczych przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń. Opisane we wniosku czynności jakie wykonują w ramach umowy przedstawiciele handlowi sprowadzają się de facto do pozyskania nowych i utrzymania bieżących kontaktów z nabywcami produktów oferowanych przez spółkę. Jak wynika z opisu sprawy głównym zadaniem przedstawiciela byłoby m.in. wyszukiwanie klientów, oferowanie towarów na zasadzie wyłącznego reprezentowania spółki, wyszukiwanie firm zainteresowanych nabyciem wyważarek. Trudno zatem wyobrazić sobie świadczenie ww. usług bez jednoczesnego promowania produktu, jego reklamowania, przekazywania informacji o nim, jego zaletach, wartości, miejscach i możliwościach jego nabycia, zachęcania do nabycia produktu od tego właśnie a nie innego podmiotu gospodarczego, zatem bez tych wszystkich czynności, które, arakterystyczne są dla usług reklamowych. Przedstawiciel zatem de facto prowadzi stałe rozeznanie rynku, tj. świadczy usługi w zakresie badania rynku. Wychodząc z powyższych założeń należy stwierdzić, że ww. usługi stanowią usługi o podobnym charakterze do świadczeń *expressis verbis* wskazanych w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. Stanowiące przedmiot interpretacji usługi podobnie jak wskazane wprost w treści przywołanego przepisu usługi, stanowią usługi niematerialne polegające na reklamie, badaniu rynku oraz doradztwie. Zatem, przychody te podlegają ryczałtowanemu opodatkowaniu w wysokości 20% uzyskanego przychodu.

2) Z art. 26 ust. 1 u.p.d.o.p. wynika, że dla zastosowania korzystniejszych dla podatnika stawek wynikających z u.p.o. lub skorzystania ze zwolnień przewidzianych w art. 21 i art. 22 u.p.d.o.p., nie jest wystarczające posiadanie przez podatnika rezydencji podatkowej w kraju, z którym Polskę łączy taka umowa, ale dodatkowo musi to zostać potwierdzone wydaniem specjalnego dokumentu, jakim jest certyfikat rezydencji.

[0111-KDIB1-3.4010.185.2021.2.PC] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 04/08/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

